

Zaproszenie do zgłaszania uwag do projektu rozporządzenia Komisji w sprawie wyłączeń w obszarze pomocy państwa

(2007/C 210/10)

Zainteresowane strony mogą zgłaszać uwagi w ciągu miesiąca od daty publikacji niniejszego projektu na adres Dyrekcji Generalnej w Komisji Europejskiej:

European Commission
Directorate-General for Competition
Consultation on general block exemption (HT 364)
State aid Registry
B-1049 Brussels
Faks (32-2) 296 12 42
E-mail: stateaidgreffe@ec.europa.eu

Tekst projektu będzie również dostępny na stronie internetowej:

http://ec.europa.eu/comm/competition/state_aid/reform/reform.cfm

PROJEKT ROZPORZĄDZENIA KOMISJI (WE) nr .../...

z dnia [... 2007] r.

w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE uznających niektóre rodzaje pomocy za zgodne ze wspólnym rynkiem

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 994/98 z dnia 7 maja 1998 r. dotyczące stosowania art. 92 i 93 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską do niektórych kategorii horyzontalnej pomocy państwa⁽¹⁾, w szczególności jego art. 1 lit. a) i b),

po opublikowaniu projektu niniejszego rozporządzenia⁽²⁾,

po konsultacji z Komitetem Doradczym ds. Pomocy Państwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 994/98 upoważnia Komisję do uznania, zgodnie z art. 87 Traktatu, że w określonych warunkach pomoc dla małych i średnich przedsiębiorstw („MŚP”), pomoc na działalność badawczo-rozwojową, pomoc na ochronę środowiska, pomoc szkoleniowa i na zatrudnienie oraz pomoc zgodna z zatwierdzoną przez Komisję dla każdego państwa członkowskiego mapą pomocy regionalnej jest zgodna ze wspólnym rynkiem i nie podlega wymogowi zgłoszenia na mocy art. 88 ust. 3 Traktatu.
- (2) Komisja stosowała art. 87 i 88 Traktatu w licznych decyzjach i zdobyła wystarczające doświadczenie pozwalające jej określić ogólne kryteria zgodności pomocy państwa ze wspólnym rynkiem w odniesieniu do pomocy dla MŚP przyznawanej w formie pomocy inwestycyjnej na obszarach objętych pomocą i poza nimi, w formie programów z wykorzystaniem kapitału podwyższonego

ryzyka oraz w zakresie działalności badawczo-rozwojowej, szczególnie w kontekście wykonania rozporządzenia Komisji (WE) nr 70/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw⁽³⁾, wykonania rozporządzenia Komisji (WE) nr 364/2004 z dnia 25 lutego 2004 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 70/2001 i rozszerzającego jego zakres w celu włączenia pomocy dla badań i rozwoju⁽⁴⁾ oraz wprowadzenia w życie komunikatu Komisji „Pomoc państwa a kapitał podwyższonego ryzyka”⁽⁵⁾ i Wytocznych wspólnotowych w sprawie pomocy państwa na wspieranie inwestycji kapitału podwyższonego ryzyka w małych i średnich przedsiębiorstwach⁽⁶⁾.

- (3) Komisja zdobyła również wystarczające doświadczenie w stosowaniu art. 87 i 88 Traktatu w obszarze pomocy szkoleniowej, pomocy na zatrudnienie, pomocy na ochronę środowiska, pomocy na działalność badawczo-rozwojową oraz pomocy regionalnej w odniesieniu zarówno do MŚP, jak i dużych przedsiębiorstw, szczególnie w kontekście wykonania rozporządzenia Komisji (WE) nr 68/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE do pomocy szkoleniowej⁽⁷⁾, rozporządzenia Komisji (WE) nr 2204/2002 z dnia 12 grudnia 2002 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa w zakresie zatrudnienia⁽⁸⁾, Wspólnotowych zasad ramowych dotyczących pomocy państwa na działalność

⁽³⁾ Dz.U. L 10 z 13.1.2001, str. 33.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 63 z 28.2.2004, str. 22.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 235 z 21.8.2001, str. 3.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 194 z 18.8.2006, str. 2.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 10 z 13.1.2001, str. 20.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 337 z 13.12.2002, str. 3.

⁽¹⁾ Dz.U. L 142 z 14.5.1998, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 210 z 8.9.2007, str. 14.

badawczo-rozwojową⁽⁹⁾, Wspólnotowych zasad ramowych dotyczących pomocy państwa na działalność badawczą, rozwojową i innowacyjną⁽¹⁰⁾, Wspólnotowych wytycznych dotyczących pomocy państwa na rzecz ochrony środowiska naturalnego⁽¹¹⁾ i Wytycznych w sprawie krajowej pomocy regionalnej⁽¹²⁾.

- (4) W świetle zdobytego doświadczenia uznano, że konieczne są zmiany niektórych warunków określonych w przywołanych powyżej rozporządzeniach. Dla uproszczenia przepisów oraz w celu zapewnienia bardziej skutecznego monitorowania pomocy przez Komisję należy je zastąpić jednym rozporządzeniem.
- (5) Wyłączenie na mocy niniejszego rozporządzenia powinno dotyczyć każdej pomocy spełniającej wszystkie odpowiednie warunki niniejszego rozporządzenia oraz każdego programu pomocy pod warunkiem, że każda pomoc, jaka mogłaby zostać przyznana w ramach tego programu, spełnia wszystkie odpowiednie warunki niniejszego rozporządzenia. Aby zapewnić bardziej skuteczne monitorowanie pomocy, pomoc indywidualna przyznana w ramach programu pomocy oraz pomoc indywidualna *ad hoc* przyznana poza programem powinny zawierać wyraźne odesłanie do niniejszego rozporządzenia oraz numer identyfikacyjny, jaki Komisja nadaje każdemu środkowi pomocy (nie dotyczy to programów pomocy). W celu monitorowania procesu wprowadzania w życie niniejszego rozporządzenia Komisja powinna mieć również możliwość otrzymywania od państw członkowskich wszystkich niezbędnych informacji dotyczących środków wprowadzonych na mocy niniejszego rozporządzenia. W przypadku niedostarczenia przez państwo członkowskie w rozsądnym terminie informacji na temat takich środków pomocy można będzie zatem uznać, że nie spełniono warunków niniejszego rozporządzenia. W przypadku niedostarczenia przez państwo członkowskie informacji umożliwiających monitorowanie środka pomocy Komisja może zdecydować o niestosowaniu rozporządzenia lub jego odpowiedniej części w odniesieniu do danego państwa członkowskiego. Po otrzymaniu odpowiednich i kompletnych informacji od państwa członkowskiego Komisja powinna przywrócić pełne stosowanie rozporządzenia w odniesieniu do danego państwa członkowskiego.
- (6) Pomoc w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu, której nie dotyczy niniejsze rozporządzenie, powinna nadal podlegać wymogowi zgłoszenia na mocy art. 88 ust. 3 Traktatu. Niniejsze rozporządzenie nie ogranicza możliwości zgłaszania przez państwa członkowskie pomocy, której cele odpowiadają celom w nim określonym. Pomoc taka będzie oceniana przez Komisję przede wszystkim w oparciu o warunki określone w niniejszym rozporządzeniu i zgodnie z kryteriami, o których mowa w poszczególnych wytycznych lub zasadach ramowych przyjętych przez Komisję, jeśli dany środek pomocy wchodzi w zakres stosowania takiego instrumentu.
- (7) Niniejsze rozporządzenie nie powinno mieć zastosowania do pomocy wywozowej ani pomocy preferującej produkty krajowe względem produktów przywożonych.

Nie powinno mieć zwłaszcza zastosowania do pomocy na tworzenie i funkcjonowanie sieci dystrybucyjnej w innych państwach. Pomoc na pokrycie kosztów uczestnictwa w targach handlowych bądź kosztów badań lub usług doradczych potrzebnych do wprowadzenia nowego lub już istniejącego produktu na nowy rynek nie stanowi zwykle pomocy wywozowej.

- (8) Niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie praktycznie do wszystkich sektorów. W sektorze rybactwa i akwakultury wyłączenie na mocy niniejszego rozporządzenia powinno dotyczyć tylko pomocy w obszarze działalności badawczo-rozwojowej, pomocy w formie kapitału podwyższonego ryzyka, pomocy szkoleniowej, pomocy na ochronę środowiska oraz pomocy dla pracowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji i pracowników niepełnosprawnych.
- (9) W związku ze specjalnymi zasadami obowiązującymi w sektorze rolnictwa w odniesieniu do produkcji podstawowej produktów rolnych wyłączenie na mocy niniejszego rozporządzenia powinno dotyczyć tylko pomocy w obszarze działalności badawczo-rozwojowej, pomocy w formie kapitału podwyższonego ryzyka, pomocy szkoleniowej oraz pomocy dla pracowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji i pracowników niepełnosprawnych.
- (10) W związku z podobieństwami, jakie istnieją między przetwarzaniem i wprowadzaniem do obrotu produktów rolnych i nierolnych, niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie do przetwarzania i wprowadzania do obrotu produktów rolnych, z zastrzeżeniem spełnienia określonych warunków.
- (11) Za przetwarzanie lub wprowadzanie do obrotu dla celów niniejszego rozporządzenia nie powinno się uznawać czynności wykonywanych w gospodarstwach jako niezbędny element przygotowania produktu do pierwszej sprzedaży, ani też pierwszej sprzedaży na rzecz podmiotów zajmujących się odsprzedażą lub przetwórstwem. Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich orzekł, że z dniem przyjęcia przez Wspólnotę aktów prawnych w celu ustanowienia wspólnej organizacji rynku w danym sektorze rolnictwa, państwa członkowskie mają obowiązek powstrzymania się od wszelkich działań mogących zaszkodzić tej organizacji lub wprowadzających od niej odstępstwa. Z tego względu niniejsze rozporządzenie nie powinno mieć zastosowania do pomocy, której wysokość ustalana jest na podstawie ceny lub ilości produktów nabytych lub wprowadzonych na rynek, ani do pomocy, która wiąże się z obowiązkiem podzielenia się nią z producentami surowców.
- (12) W kontekście rozporządzenia Rady (WE) nr 1407/2002 z dnia 23 lipca 2002 r. w sprawie pomocy państwa dla przemysłu węglowego⁽¹³⁾ niniejsze rozporządzenie nie powinno mieć zastosowania do pomocy przyznanej przedsiębiorstwom działającym w sektorze węglowym z wyjątkiem pomocy szkoleniowej, pomocy na działalność badawczo-rozwojową i pomocy na ochronę środowiska.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 45 z 17.2.1996, str. 5.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 323 z 30.12.2006, str. 1.

⁽¹¹⁾ Dz.U. C 37 z 3.2.2001, str. 3.

⁽¹²⁾ Dz.U. C 54 z 4.3.2006, str. 13.

⁽¹³⁾ Dz.U. L 205 z 2.8.2002, str. 1.

- (13) W przypadkach, gdy cele programu pomocy regionalnej określono jako regionalne, lecz pomoc jest przeznaczona dla konkretnych sektorów gospodarki, cel i spodziewane skutki takiego programu będą raczej sektorowe niż horyzontalne. W związku z tym programy pomocy regionalnej przeznaczone dla konkretnych sektorów działalności gospodarczej nie powinny być wyłączone z wymogu zgłoszenia. Turystyka odgrywa jednak ważną rolę w gospodarce krajowej poszczególnych państw i generalnie wywiera szczególnie pozytywny wpływ na rozwój regionalny. Programy pomocy regionalnej dotyczące turystyki powinny być więc wyłączone z wymogu zgłoszenia.
- (14) Pomoc przyznawana przedsiębiorstwom zagrożonym w rozumieniu Wytycznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw⁽¹⁴⁾ powinna być oceniana na podstawie tych wytycznych, aby uniknąć ich obchodzenia. Na użytek niniejszego rozporządzenia MŚP, które działają krócej niż trzy lata i których biznes plan przewiduje straty w ciągu trzech pierwszych lat działalności, w tym okresie nie są uważane za zagrożone.
- (15) Komisja musi zadbać o to, aby zatwierdzona pomoc nie wpłynęła na warunki wymiany handlowej w sposób sprzeczny ze wspólnym interesem. Pomoc na rzecz beneficjenta, na którym ciąży obowiązek zwrotu pomocy wynikający z wcześniejszej decyzji Komisji uznającej pomoc za niezgodną z prawem oraz ze wspólnym rynkiem, należy więc wyłączyć z zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia. W związku z powyższym każda pomoc indywidualna *ad hoc* wypłacona takiemu beneficjentowi i każdy program pomocy niezawierający wyraźnego przepisu wyłączającego takich beneficjentów nadal powinien podlegać wymogowi zgłoszenia na mocy art. 88 ust. 3 Traktatu. Przepis ten nie powinien wpłynąć na uzasadnione oczekiwania tych beneficjentów, na których nie ciąży obowiązek zwrotu pomocy.
- (16) W celu zapewnienia jednolitego stosowania wspólnotowych zasad dotyczących pomocy państwa i uproszczenia procedur administracyjnych należy ujednoczyć definicje terminów, które mają znaczenie w kontekście różnych kategorii pomocy objętych niniejszym rozporządzeniem.
- (17) W trosce o przejrzystość, równe traktowanie i możliwość skutecznego monitorowania niniejsze rozporządzenie powinno stosować się jedynie do pomocy o przejrzystym charakterze. Za pomoc o przejrzystym charakterze uważa się taką pomoc, w przypadku której możliwe jest wcześniejsze dokładne obliczenie ekwiwalentu dotacji brutto bez konieczności przeprowadzania oceny ryzyka. Takie dokładne obliczenie możliwe jest przykładowo w odniesieniu do dotacji, subwencji na spłatę odsetek i ograniczonych zwolnień podatkowych.
- (18) Pomoc przyznawaną w ramach programów gwarancyjnych można uznać za przejrzystą, jeżeli metoda obliczania ekwiwalentu dotacji brutto została zaakceptowana po uprzednim zgłoszeniu jej Komisji, a w przypadku pomocy regionalnej również pod warunkiem zaakceptowania tej metody przez Komisję po przyjęciu rozporządzenia Komisji (WE) nr 1628/2006 24 października 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu w odniesieniu do regionalnej pomocy inwestycyjnej⁽¹⁵⁾. Komisja będzie badać takie zgłoszenia w oparciu o Obwieszczenie Komisji w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu do pomocy państwowej w formie gwarancji⁽¹⁶⁾. W związku z trudnościami w obliczaniu ekwiwalentu dotacji pomocy w formie zaliczek zwrotnych pomoc taka powinna być objęta niniejszym rozporządzeniem tylko pod warunkiem, że całkowita kwota zaliczek zwrotnych nie przekracza progu pomocy indywidualnej powodującego obowiązek zgłoszenia ani progu maksymalnej intensywności pomocy mających zastosowanie na mocy niniejszego rozporządzenia.
- (19) Ze względu na większe ryzyko zakłócenia konkurencji w przypadku dużych kwot pomocy Komisja powinna nadal oceniać taką pomoc indywidualnie. Dla każdego rodzaju pomocy należy więc określić progi w zakresie stosowania niniejszego rozporządzenia na takim poziomie, który uwzględni rodzaj pomocy i jej prawdopodobny wpływ na konkurencję. Każda pomoc przekraczająca takie progi nadal podlega obowiązkowi zgłoszenia, o którym mowa w art. 88 ust. 3 Traktatu.
- (20) Aby pomoc była proporcjonalna i ograniczona do niezbędnej kwoty, progi należy w miarę możliwości przedstawiać w postaci intensywności pomocy w stosunku do ogółu kosztów kwalifikowalnych. Do celów obliczania intensywności pomocy wartość pomocy płatnej w kilku ratach należy dyskontować na dzień jej przyznania. Jako stopę procentową stosowaną do dyskontowania oraz do obliczenia kwoty pomocy w przypadku pomocy udzielanej w innej formie niż dotacja należy stosować stopę referencyjną mającą zastosowanie w dniu przyznania pomocy. Ponieważ w przypadku pomocy udzielanej w formie kapitału podwyższonego ryzyka trudno jest określić koszty kwalifikowalne, progi dotyczące takiej pomocy należy przedstawiać w postaci maksymalnych kwot pomocy.
- (21) W świetle doświadczenia Komisji progi intensywności pomocy lub kwot pomocy należy ustalić na poziomie, który wprowadza odpowiednią równowagę między zminimalizowaniem zakłóceń konkurencji w sektorze objętym pomocą a celem, jakim jest naprawienie nieprawidłowości w funkcjonowaniu rynku lub kwestia spójności. W przypadku pomocy regionalnej próg ten należy określić na poziomie uwzględniającym intensywność pomocy przewidzianą w mapach pomocy regionalnej.
- (22) Aby ustalić, czy przestrzegane są określone w niniejszym rozporządzeniu progi pomocy indywidualnej powodujące obowiązek zgłoszenia oraz progi maksymalnej intensywności pomocy, należy uwzględnić całkowitą kwotę pomocy ze środków publicznych dla projektu lub działalności objętych pomocą, niezależnie od tego, czy pomoc pochodzi ze źródeł lokalnych, regionalnych, krajowych czy wspólnotowych.

⁽¹⁴⁾ Dz.U. C 244 z 1.10.2004, str. 2.

⁽¹⁵⁾ Dz.U. L 302 z 1.11.2006, str. 29.

⁽¹⁶⁾ Dz.U. C 71 z 11.3.2000, str. 14.

- (23) Niniejsze rozporządzenie powinno również określać, w jakich okolicznościach możliwe jest kumulowanie różnych rodzajów pomocy objętej niniejszym rozporządzeniem. W odniesieniu do kumulacji pomocy objętej niniejszym rozporządzeniem z pomocą państwa nieobjętą tym aktem należy uwzględnić decyzję Komisji zatwierdzającą pomoc nieobjętą niniejszym rozporządzeniem oraz zasady dotyczące pomocy państwa, będące podstawą takiej decyzji. Specjalne przepisy powinny obowiązywać w odniesieniu do kumulacji pomocy dla pracowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji i pracowników niepełnosprawnych z innymi rodzajami pomocy. W niniejszym rozporządzeniu powinny również znaleźć się przepisy dotyczące kumulacji tych środków pomocy, w których można określić koszty kwalifikowalne, z tymi, w których nie jest to możliwe.
- (24) Aby mieć pewność, że pomoc jest niezbędna i zachęca do rozwoju dalszej działalności lub projektów, niniejsze rozporządzenie nie powinno mieć zastosowania do pomocy dla działalności, którą beneficjent mógłby prowadzić w istniejących warunkach rynkowych. W przypadku jakiegokolwiek pomocy objętej niniejszym rozporządzeniem i przyznanej MŚP należy przyjąć, że efekt zachęty występuje, jeżeli przed rozpoczęciem jakichkolwiek działań dotyczących realizacji projektu lub działań objętych pomocą małe lub średnie przedsiębiorstwo złożyło wniosek do państwa członkowskiego. [Jeśli chodzi o jakąkolwiek pomoc objętą niniejszym rozporządzeniem i przyznaną dużemu przedsiębiorstwu, państwo członkowskie, oprócz uwzględnienia warunków obowiązujących w przypadku MŚP, powinno również sprawdzić, czy beneficjent sporządził, w formie dokumentu wewnętrznego, analizę wykonalności projektu lub działań objętych pomocą na wypadek otrzymania pomocy oraz bez jej udziału. Beneficjent powinien sporządzić taką analizę *ex ante* w oparciu o wskaźniki ilościowe i jakościowe. Państwo członkowskie powinno ją zweryfikować i zachować w aktach. Ponadto z uwagi na fakt, że trudno jest określić efekt zachęty, jaki może wyrzucić pomoc *ad hoc* przyznawana dużym przedsiębiorstwom, należy wyłączyć tę formę pomocy z zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia. Komisja zweryfikuje istnienie efektu zachęty w kontekście zgłoszenia danego środka pomocy w oparciu o kryteria określone w odpowiednich wytycznych, zasadach ramowych lub innych wspólnotowych instrumentach prawnych.]
- (25) W celu zapewnienia przejrzystości i skutecznego monitorowania zgodnie z art. 3 rozporządzenia (WE) nr 994/98 właściwe jest ustanowienie standardowego formularza, za pomocą którego państwa członkowskie powinny dostarczać Komisji informacje zbiorcze w przypadku przyznania pomocy w formie programu pomocy lub pomocy indywidualnej *ad hoc* zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Formularz informacji zbiorczych zostanie wykorzystany przy publikacji informacji o środku pomocy w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i w Internecie. Informacje te należy przesłać do Komisji drogą elektroniczną, korzystając z odpowiedniego programu komputerowego, zanim środek pomocy wejdzie w życie. Każdy środek pomocy zgłoszony do Komisji otrzyma numer identyfikacyjny. Fakt nadania środkowi pomocy takiego numeru nie oznacza, że Komisja zbadała, czy dany środek spełnia warunki określone w niniejszym rozporządzeniu. Numer ten nie może być zatem źródłem żadnych uzasadnionych oczekiwań ze strony państwa członkowskiego ani beneficjenta co do zgodności danego środka z niniejszym rozporządzeniem.
- (26) Z tych samych przyczyn Komisja powinna ustalić szczegółowe wymagania dotyczące formy i treści sprawozdań rocznych, które państwa członkowskie mają jej przedkładać. Należy również ustalić zasady dotyczące dokumentacji pomocy w formie programów i pomocy indywidualnej wyłączonej na mocy niniejszego rozporządzenia, jaką powinny prowadzić państwa członkowskie.
- (27) Konieczne jest ustalenie dalszych warunków, które powinna spełniać każda pomoc w formie programu lub pomoc indywidualna wyłączona na mocy niniejszego rozporządzenia. Uwzględniając art. 87 ust. 3 lit. a) i art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu, pomoc taka powinna być proporcjonalna do nieprawidłowości w funkcjonowaniu rynku lub przeszkód, które należy pokonać, aby zachować zgodność z interesem Wspólnot. W odniesieniu do pomocy inwestycyjnej dla MŚP, pomocy inwestycyjnej na ochronę środowiska i pomocy regionalnej właściwe jest więc ograniczenie zakresu niniejszego rozporządzenia do pomocy przyznawanej na cele związane z niektórymi inwestycjami w rzeczowe aktywa trwałe oraz wartości niematerialne i prawne. W świetle niewykorzystanych mocy Wspólnoty w sektorze transportu i specyficznych problemów związanych z zakłóceniem konkurencji w sektorach transportu drogowego i lotniczego, koszty kwalifikowalne inwestycji przedsiębiorstw, które prowadzą podstawową działalność gospodarczą w tych sektorach transportu, nie powinny obejmować środków transportu i urządzeń transportowych. W odniesieniu do definicji rzeczowych aktywów trwałych dla celów pomocy na ochronę środowiska mają zastosowanie przepisy szczególne.
- (28) Zgodnie z zasadami regulującymi kwestie dotyczące pomocy objętej zakresem art. 87 ust. 1 Traktatu za datę przyznania pomocy należy uznać dzień, w którym beneficjent nabył prawo przyjęcia pomocy zgodnie z obowiązującym krajowym systemem prawnym.
- (29) Aby czynnik kapitałowy inwestycji nie zdominował czynnika siły roboczej, należy umożliwić obliczanie pomocy na inwestycje dla MŚP i pomocy regionalnej na podstawie albo kosztów inwestycji, albo kosztów nowych miejsc pracy powstałych bezpośrednio w wyniku realizacji projektu inwestycyjnego.
- (30) Pomoc na ochronę środowiska w formie ulg podatkowych, pomoc dla pracowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji lub niepełnosprawnych, pomoc regionalna lub pomoc w formie kapitału podwyższonego ryzyka przyznana beneficjentowi na zasadzie *ad hoc* może znacząco wpłynąć na konkurencję na odnośnym rynku, ponieważ daje beneficjentowi przewagę nad innymi przedsiębiorstwami, które nie otrzymały pomocy. Jako że pomoc otrzymuje tylko jedno przedsiębiorstwo, pozytywny wpływ strukturalny pomocy *ad hoc*

na środowisko, zatrudnienie pracowników niepełnosprawnych lub znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji, spójność regionalną lub nieprawidłowości w funkcjonowaniu rynku kapitału podwyższonego ryzyka będzie najprawdopodobniej ograniczony. Z tego względu programy pomocy obejmujące pomoc na ochronę środowiska w formie ulg podatkowych, pomoc regionalną lub pomoc w formie kapitału podwyższonego ryzyka powinny być wyłączone z zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia, przy czym o przyznanej pomocy indywidualnej *ad hoc* należy informować Komisję. Z zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia należy jednak wyłączyć pomoc regionalną *ad hoc*, jeżeli jest ona uzupełnieniem pomocy przyznanej w ramach programu pomocy regionalnej, gdzie maksymalny udział elementu pomocy *ad hoc* w całkowitej pomocy przyznanej dla danej inwestycji wynosi 50 %.

- (31) Przepisy dotyczące pomocy inwestycyjnej i na zatrudnienie dla MŚP nie przewidują, jak miało to miejsce w przypadku rozporządzenia (WE) nr 70/2001, możliwości podwyższenia progu maksymalnej intensywności pomocy poprzez premię regionalną. Jednak małym i średnim przedsiębiorstwom można przyznać pomoc o maksymalnym progu intensywności przewidzianym w sekcji dotyczącej pomocy regionalnej, jeżeli spełnione są warunki dotyczące przyznawania pomocy regionalnej. Przepisy dotyczące pomocy inwestycyjnej na ochronę środowiska również nie przewidują możliwości podwyższenia progu maksymalnej intensywności pomocy poprzez premię regionalną. Jednak progi maksymalnej intensywności pomocy, które przewidziano w sekcji dotyczącej pomocy regionalnej, mogą mieć zastosowanie również do projektów mających pozytywny wpływ na środowisko, jeżeli spełnione są warunki przyznania pomocy regionalnej.
- (32) Reagując na problemy istniejące w regionach znajdujących się w niekorzystnym położeniu, krajowa pomoc regionalna promuje gospodarczą, społeczną i terytorialną spójność państw członkowskich oraz Wspólnoty jako całości. Celem krajowej pomocy regionalnej jest pomoc w rozwoju regionów znajdujących się w najbardziej niekorzystnym położeniu poprzez wspieranie inwestycji i tworzenie miejsc pracy w kontekście zrównoważonego rozwoju. Pobudza ona rozwój, racjonalizację, modernizację i dywersyfikację działalności gospodarczej przedsiębiorstw działających w mniej uprzywilejowanych regionach, zwłaszcza poprzez zachęcanie firm do tworzenia tam nowych zakładów.
- (33) Dla uniknięcia sytuacji, w której duży regionalny projekt inwestycyjny zostałby sztucznie podzielony na podprojekty, aby obniżyć w ten sposób progi powodujące obowiązek zgłoszenia przewidziane w niniejszym rozporządzeniu, duży projekt inwestycyjny należy uznać za jednostkowy projekt inwestycyjny, jeśli inwestycja jest prowadzona na przestrzeni trzech lat przez to samo przedsiębiorstwo (te same przedsiębiorstwa) i składa się ze środków trwałych połączonych w sposób ekonomicznie niepodzielny. W ramach oceny, czy inwestycja jest ekonomicznie niepodzielna, Komisja powinna wziąć pod uwagę powiązania techniczne, funkcjonalne i strategiczne oraz bezpośrednią bliskość geograficzną. Niepodzielność ekonomiczna powinna być oceniana niezależnie od stosunku własnościowego. Oznacza to, że dla ustalenia, czy duży projekt inwestycyjny stanowi jednostkowy

projekt inwestycyjny, powinno się zastosować tę samą procedurę oceny niezależnie od tego, czy projekt jest realizowany przez jedno przedsiębiorstwo, kilka przedsiębiorstw dzielących się kosztami inwestycji, czy kilka przedsiębiorstw ponoszących koszty odrębnych inwestycji w ramach tego samego projektu inwestycyjnego (np. w przypadku spółki stanowiącej wspólne przedsiębiorstwo (ang. *joint venture*)).

- (34) W przeciwieństwie do pomocy regionalnej, którą można przyznać jedynie na obszarach objętych pomocą, pomoc inwestycyjna i na zatrudnienie dla MŚP nie jest ograniczona do tych obszarów. Państwa członkowskie mogą zatem przyznawać pomoc inwestycyjną na obszarach objętych pomocą o ile spełnione są wszystkie warunki, które przewidziano w sekcji dotyczącej pomocy regionalnej albo w sekcji dotyczącej pomocy inwestycyjnej dla MŚP.
- (35) Obok konkurencyjności oraz bezpieczeństwa dostaw energii, zrównoważony rozwój to jeden z filarów strategii lizbońskiej na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia. Jednym z jego elementów jest wysoki poziom ochrony środowiska i poprawa jego jakości. Wspieranie zrównoważonego rozwoju w zakresie ochrony środowiska naturalnego i walka ze zmianami klimatu przyczyniają się również do poprawy bezpieczeństwa energetycznego, a także zapewniają konkurencyjność gospodarek państw członkowskich i dostępność niedrogiej energii. W obszarze ochrony środowiska często występują nieprawidłowości w funkcjonowaniu rynku w formie negatywnego oddziaływania zewnętrznego. W normalnych warunkach rynkowych przedsiębiorstwa mogą nie być zainteresowane ograniczaniem zanieczyszczeń, ponieważ oznacza to dla nich wzrost kosztów. Jeżeli przedsiębiorstwa nie mają obowiązku internalizować kosztów zanieczyszczeń, ponosi je całe społeczeństwo. Taką internalizację można zapewnić, ustanawiając przepisy dotyczące ochrony środowiska i podatki na ochronę środowiska. Brak pełnej harmonizacji standardów ochrony środowiska na poziomie Wspólnoty oznacza nierówne szanse. Co więcej, jeszcze wyższy poziom ochrony środowiska mogą zapewnić inicjatywy z zastosowaniem norm surowszych niż obowiązujące normy wspólnotowe, które mogą jednak odbić się negatywnie na konkurencyjności podejmujących je przedsiębiorstw.
- (36) W oparciu o doświadczenie zdobyte podczas stosowania Wspólnotowych wytycznych dotyczących pomocy państwa na rzecz ochrony środowiska naturalnego z wymogu zgłoszenia powinno się wyłączyć następujące rodzaje pomocy: pomoc inwestycyjną na ochronę środowiska z zastosowaniem norm surowszych niż obowiązujące normy wspólnotowe lub w przypadku braku norm wspólnotowych (np. modernizacja pojazdów), pomoc na szybkie przystosowanie MŚP do przyszłych norm wspólnotowych, pomoc w obszarze ochrony środowiska na inwestycje zwiększające oszczędność energii, pomoc w obszarze ochrony środowiska na inwestycje w układy kogeneracji o wysokiej sprawności, pomoc w obszarze ochrony środowiska na inwestycje w odnawialne źródła energii oraz pomoc na ochronę środowiska w postaci ulg podatkowych. W szczególności dozwolona jest pomoc na zakup nowych pojazdów transportowych spełniających przyjęte normy wspólnotowe przed ich wejściem w życie w przypadku, gdy nowe normy nie będą miały zastosowania wstecz do kupionych już pojazdów.

- (37) Poprawne obliczenie dodatkowych kosztów inwestycyjnych lub produkcyjnych związanych z ochroną środowiska jest konieczne aby ocenić, czy pomoc jest zgodna z art. 87 ust. 3 Traktatu. Obliczenia takie należy przeprowadzać poprzez porównanie do inwestycji referencyjnej, której wydajność pod względem efektywnej produkcji jest identyczna i która nie przynosi korzyści dla środowiska. W związku ze spodziewanymi trudnościami, szczególnie w odniesieniu do odliczania korzyści związanych z dodatkową inwestycją, należy przewidzieć uproszczoną metodę obliczania dodatkowych kosztów inwestycyjnych. Z wyjątkiem pomocy w obszarze ochrony środowiska na inwestycje podnoszące oszczędność energii koszty takie należy zatem obliczać, na potrzeby stosowania niniejszego rozporządzenia, nie uwzględniając zysków operacyjnych, oszczędności kosztów ani dodatkowej produkcji pomocniczej, a także nie uwzględniając kosztów operacyjnych powstałych w trakcie realizacji inwestycji. Progi maksymalnej intensywności pomocy dla różnych rodzajów pomocy inwestycyjnej na ochronę środowiska zostały odpowiednio ustalone.
- (38) Jeśli chodzi o pomoc w obszarze ochrony środowiska na inwestycje w układy kogeneracji oraz w odnawialne źródła energii, koszty dodatkowe należy obliczać, na potrzeby stosowania niniejszego rozporządzenia, nie uwzględniając innych środków pomocy przyznanych w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikowalnych, z wyjątkiem innej pomocy inwestycyjnej na ochronę środowiska.
- 39) Aby wyeliminować różnice, które mogłyby spowodować zakłócenia konkurencji, oraz aby ułatwić koordynację różnych krajowych i wspólnotowych inicjatyw dotyczących MŚP, a także ze względu na przejrzystość administracyjną i pewność prawną definicja MŚP stosowana na potrzeby niniejszego rozporządzenia powinna opierać się na definicji zawartej w zaleceniu Komisji 2003/361/WE z dnia 6 maja 2003 r. dotyczącym definicji mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw ⁽¹⁷⁾.
- (40) Małe i średnie przedsiębiorstwa odgrywają decydującą rolę w tworzeniu miejsc pracy, a w znaczeniu bardziej ogólnym są również czynnikiem stabilności społecznej i rozwoju gospodarczego. Ich rozwój mogą jednak ograniczać nieprawidłowości w funkcjonowaniu rynku, powodujące pewne typowe problemy. MŚP często mają trudności z uzyskaniem kapitału, kapitału podwyższonego ryzyka lub kredytów z uwagi na niechęć niektórych rynków finansowych do podejmowania ryzyka oraz ograniczone zabezpieczenia, jakie MŚP mogą zaoferować. Ograniczone zasoby mogą im również ograniczyć dostęp do informacji dotyczącej w szczególności nowych technologii i potencjalnych rynków. Aby ułatwić rozwój działalności gospodarczej MŚP niektóre kategorie pomocy powinny być zatem wyłączone z zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia, jeżeli są przyznawane na rzecz takich przedsiębiorstw. Uzasadnione jest zatem wyłączenie takiej pomocy z wymogu zgłoszenia oraz założenie do celów stosowania niniejszego rozporządzenia, że — o ile kwota pomocy nie przekracza odpowiedniego progu powodującego obowiązek jej zgłoszenia — beneficjent, który spełnia warunki definicji MŚP przewidziane w załączniku do niniejszego rozporządzenia, boryka się z typowymi problemami rozwoju wywołanymi nieprawidłowościami w funkcjonowaniu rynku.
- (41) Ze względu na różnice między małymi a średnimi przedsiębiorstwami dla obu tych rodzajów przedsiębiorstw należy ustalić różne podstawowe progi intensywności pomocy i różne premie. Nieprawidłowości w funkcjonowaniu rynku, które odbijają się negatywnie na wszystkich MŚP, między innymi jeśli chodzi o dostęp do finansowania, powodują, w porównaniu ze średnimi przedsiębiorstwami, szczególnie wiele problemów w rozwoju małych przedsiębiorstw.
- (42) W oparciu o doświadczenie zdobyte podczas stosowania wytycznych w sprawie pomocy państwa i kapitału podwyższonego ryzyka ⁽¹⁸⁾ wydaje się, że we Wspólnocie występuje wiele specyficznych nieprawidłowości w funkcjonowaniu rynku kapitału podwyższonego ryzyka w odniesieniu do niektórych rodzajów inwestycji na niektórych etapach rozwoju przedsiębiorstw. Wynikają one z niedopasowania popytu i podaży kapitału podwyższonego ryzyka. Powoduje to nadmierne ograniczenie dostępnego na rynku kapitału podwyższonego ryzyka i brak funduszy dla przedsiębiorstw, nawet mimo ich ciekawego modelu działalności gospodarczej i szans na rozwój. Główną przyczyną nieprawidłowości w funkcjonowaniu rynku w odniesieniu do rynków kapitału podwyższonego ryzyka, która szczególnie wpływa na dostęp MŚP do kapitału i która może uzasadniać interwencję państwa, tkwi w niepełnych lub niesymetrycznych informacjach. Programy pomocy z wykorzystaniem kapitału podwyższonego ryzyka w formie funduszy inwestycyjnych, gdzie wystarczającą część środków uznaje się za środki inwestowane na niepublicznym rynku kapitałowym, powinny być więc, pod pewnymi warunkami, wyłączone z wymogu zgłoszenia. Niniejsze rozporządzenie nie wpłynie na status EFI i EBI w rozumieniu wytycznych wspólnotowych w sprawie kapitału podwyższonego ryzyka.
- (43) Pomoc na działalność badawczo-rozwojową może przyczynić się do wzrostu gospodarczego, wzmocnienia konkurencyjności i zwiększenia zatrudnienia. W oparciu o doświadczenie zdobyte podczas stosowania rozporządzenia (WE) nr 364/2004, Wspólnotowych zasad ramowych dotyczących pomocy państwa na działalność badawczo-rozwojową ⁽¹⁹⁾ oraz Wspólnotowych zasad ramowych dotyczących pomocy państwa na działalność badawczą, rozwojową i innowacyjną ⁽²⁰⁾ wydaje się, że, uwzględniając dostępny potencjał MŚP i dużych przedsiębiorstw w zakresie badań i rozwoju, nieprawidłowości w funkcjonowaniu rynku mogą uniemożliwiać osiągnięcie optymalnej produkcji na rynku i prowadzić do braku efektywności. Taki brak efektywności najczęściej wiąże się z pozytywnymi efektami czynników zewnętrznych w stosunku do transferu wiedzy, związkami między dobrem publicznym i transferem wiedzy, niepełnymi lub niesymetrycznymi informacjami oraz problemami z koordynacją i tworzeniem sieci.

⁽¹⁷⁾ Dz.U. L 124 z 20.5.2003, str. 36.

⁽¹⁸⁾ Dz.U. C 194 z 18.8.2006, str. 2.

⁽¹⁹⁾ Dz.U. C 45 z 17.2.1996, str. 5.

⁽²⁰⁾ Dz.U. C 323 z 30.12.2006, str. 1.

- (44) Pomoc na działalność badawczo-rozwojową dla MŚP jest sprawą szczególnie istotną, ponieważ jedną ze strukturalnych słabości małych i średnich przedsiębiorstw są trudności, jakich mogą one doświadczyć, starając się o dostęp do nowych wynalazków technologicznych, transferu technologii oraz wysoko wykwalifikowanego personelu. W związku z tym pomoc na projekty badawczo-rozwojowe, pomoc na techniczne studia wykonalności oraz pomoc na pokrycie kosztów praw własności przemysłowej dla MŚP powinny być, pod pewnymi warunkami, wyłączone z wymogu zgłoszenia.
- (45) Jeśli chodzi o pomoc na projekty badawczo-rozwojowe, część projektu objęta pomocą musi w pełni należeć do jednej z następujących kategorii: badania podstawowe, badania przemysłowe albo eksperymentalne prace rozwojowe. Jeżeli projekt składa się z różnych zadań, każde zadanie należy zaklasyfikować do kategorii badań podstawowych, badań przemysłowych albo eksperymentalnych prac rozwojowych, bądź też stwierdzić, że nie zalicza się do żadnej z tych kategorii. Klasyfikacja ta nie musi być chronologiczna i nie musi przechodzić sekwencyjnie od badań podstawowych do działalności zbliżonej do rynku. Zatem zadanie realizowane na późniejszym etapie projektu można zakwalifikować do kategorii badań przemysłowych. Podobnie nie wyklucza się możliwości zakwalifikowania zadania realizowanego na wcześniejszym etapie do kategorii eksperymentalnych prac rozwojowych.
- (46) W oparciu o doświadczenie zdobyte szczególnie podczas stosowania Komunikatu Komisji zmieniającego wspólnotowe zasady ramowe dotyczące pomocy państwa na działalność badawczo-rozwojową⁽²¹⁾ niektóre środki pomocy na działalność badawczo-rozwojową w sektorze rolnictwa powinny być wyłączone, jeśli spełnione są warunki podobne do tych przewidzianych w szczególnych przepisach obowiązujących w sektorze rolnictwa na podstawie wspólnotowych zasad ramowych dotyczących pomocy państwa na działalność badawczą, rozwojową i innowacyjną. Jeśli nie są spełnione warunki szczególne, wówczas pomoc może zostać wyłączona, jeśli spełnia warunki określone w przepisach ogólnych niniejszego rozporządzenia dotyczących działalności badawczo-rozwojowej.
- (47) Wspieranie szkolenia i zatrudniania pracowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji lub niepełnosprawnych oraz rekompensata dodatkowych kosztów zatrudnienia pracowników niepełnosprawnych to niezwykle istotne cele polityki gospodarczej i społecznej Wspólnoty i państw członkowskich.
- (48) Pozytywne efekty szkoleń przekładają się zwykle na korzyści dla całego społeczeństwa, ponieważ szkolenia zwiększają zasoby wykwalifikowanych pracowników, z których czerpać mogą również inne przedsiębiorstwa, podnoszą konkurencyjność przemysłu wspólnotowego oraz odgrywają ważną rolę we wspólnotowej strategii zatrudnienia. Szkolenia, w tym e-learning, są również ważne z punktu widzenia budowania, zdobywania i rozpowszechniania wiedzy, niezwykle istotnego dobra publicznego. Ponieważ przedsiębiorstwa we Wspólnocie zasadniczo przeznaczają zbyt mało środków na szkolenia pracowników, szczególnie jeśli chodzi o szkolenia ogólne i nieprowadzące do natychmiastowych i konkretnych korzyści dla danego przedsiębiorstwa, pomoc państwa może skorygować tę nieprawidłowość w funkcjonowaniu rynku. Taka pomoc powinna być więc, pod pewnymi warunkami, wyłączona z obowiązku zgłoszenia. W związku ze szczególnymi problemami dotyczącymi MŚP oraz relatywnie wyższymi kosztami, jakie muszą one ponosić, inwestując w szkolenia, należy podwyższyć progi intensywności pomocy dla MŚP, powyżej których jest ona wyłączona z obowiązku zgłoszenia na mocy niniejszego rozporządzenia.
- (49) Szkolenia specjalistyczne różnią się od szkoleń ogólnych. Dozwolone progi intensywności pomocy powinny więc różnić się w zależności od rodzaju szkolenia i wielkości przedsiębiorstwa. Szkolenia ogólne zapewniają zdobycie kwalifikacji o szerokim zastosowaniu i znacznie zwiększają szanse zatrudnienia tak wyszkolonego pracownika. Zakłócenie konkurencji wywołane przez pomoc na ten cel jest stosunkowo niewielkie, stąd próg intensywności pomocy, powyżej którego jest ona wyłączona z obowiązku zgłoszenia, może być w tym przypadku wyższy. Szkolenia specjalistyczne, z których korzyści czerpie głównie dane przedsiębiorstwo, grożą poważniejszym zakłóceniem konkurencji, zatem próg intensywności pomocy, powyżej którego jest ona wyłączona z obowiązku zgłoszenia, powinien być w tym przypadku dużo niższy. Szkolenia należy uznać za ogólne również wtedy, gdy dotyczą zarządzania środowiskiem, innowacji ekologicznych lub odpowiedzialności społecznej przedsiębiorstw i w ten sposób zwiększają możliwości zrealizowania przez beneficjenta celów ogólnych w obszarze ochrony środowiska.
- (50) Niektóre kategorie pracowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji lub niepełnosprawnych wciąż mają trudności z wejściem na rynek pracy. W związku z tym uzasadnione jest stosowanie przez organy publiczne środków mających na celu zachęcenie przedsiębiorstw do zwiększenia zatrudnienia, szczególnie pracowników należących do wspomnianych kategorii. Koszty zatrudnienia stanowią część kosztów operacyjnych każdego przedsiębiorstwa. Jest zatem szczególnie istotne, aby pomoc na zatrudnienie pracowników niepełnosprawnych lub znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji miała pozytywny wpływ na poziom zatrudnienia wspomnianych kategorii pracowników, a nie tylko umożliwiła przedsiębiorstwom ograniczenie kosztów, które musiałyby ponieść w przypadku nieotrzymania pomocy. Pomoc taka powinna być więc wyłączona z obowiązku zgłoszenia jeśli istnieje prawdopodobieństwo, że przyczyni się ona do ponownego wejścia tych kategorii pracowników na rynek pracy lub, w przypadku pracowników niepełnosprawnych, do ponownego wejścia na ten rynek i utrzymania się na nim.
- (51) Właściwe jest ustalenie przepisów przejściowych dla pomocy, która została przyznana przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia i nie została zgłoszona, co stanowi naruszenie zobowiązania przewidzianego w art.

(21) Dz.U. C 48 z 13.2.1998, str. 2.

88 ust. 3 Traktatu. Wraz z uchynieniem rozporządzenia Komisji (WE) nr 1628/2006 w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu w odniesieniu do regionalnej pomocy inwestycyjnej możliwa będzie dalsza realizacja wyłączonych programów regionalnej pomocy inwestycyjnej na warunkach przewidzianych w tym rozporządzeniu, zgodnie z jego art. 9 ust. 2 akapit drugi.

- (52) W świetle doświadczenia Komisji w tej dziedzinie, a w szczególności częstotliwości, z jaką powszechnie niezbędne jest korygowanie polityki w zakresie pomocy państwa, właściwe jest ograniczenie okresu stosowania niniejszego rozporządzenia. W przypadku wygaśnięcia niniejszego rozporządzenia i nieprzedłużenia okresu jego stosowania, programy pomocy już wyłączone na mocy niniejszego rozporządzenia powinny być nadal wyłączone przez okres sześciu miesięcy, aby państwa członkowskie miały czas na dostosowanie.
- (53) Należy uchylić następujące rozporządzenia: rozporządzenie (WE) nr 70/2001, rozporządzenie (WE) nr 68/2001, rozporządzenie (WE) nr 2204/2002 i rozporządzenie (WE) nr 1628/2006.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Zakres stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do następujących rodzajów pomocy:

- regionalna pomoc inwestycyjna i pomoc na zatrudnienie;
- pomoc inwestycyjna i na zatrudnienie dla MŚP;
- pomoc na ochronę środowiska;
- pomoc na usługi doradcze i udział MŚP w targach;
- pomoc w formie kapitału podwyższonego ryzyka;
- pomoc na działalność badawczo-rozwojową;
- pomoc szkoleniowa;
- pomoc dla pracowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji lub niepełnosprawnych.

2. Rozporządzenie nie ma zastosowania do:

- pomocy przyznawanej na działalność związaną z wywozem, tj. pomocy bezpośrednio związanej z ilością wywożonych produktów, z tworzeniem i funkcjonowaniem sieci dystrybucyjnej lub z innymi wydatkami bieżącymi związanymi z prowadzeniem działalności wywozowej;
- pomocy uwarunkowanej pierwszeństwem użycia towarów produkcji krajowej w stosunku do towarów sprowadzanych z zagranicy.

3. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do pomocy we wszystkich sektorach gospodarki z wyjątkiem:

- pomocy przyznawanej przedsiębiorstwom działającym w sektorach rybactwa i akwakultury objętych rozporządzeniem Rady (WE) nr 104/2000 ⁽²²⁾ z wyjątkiem pomocy szkoleniowej, pomocy w formie kapitału podwyższonego ryzyka, pomocy na działalność badawczo-rozwojową oraz pomocy dla pracowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji i pracowników niepełnosprawnych;
- pomocy przyznawanej przedsiębiorstwom zajmującym się produkcją podstawową produktów rolnych wymienionych w załączniku I do Traktatu, z wyjątkiem pomocy szkoleniowej, pomocy w formie kapitału podwyższonego ryzyka, pomocy na działalność badawczo-rozwojową, pomocy na ochronę środowiska oraz pomocy dla pracowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji i pracowników niepełnosprawnych;
- pomocy przyznawanej przedsiębiorstwom zajmującym się przetwarzaniem i wprowadzaniem do obrotu produktów rolnych wymienionych w załączniku I do Traktatu w następujących przypadkach:
 - kiedy wysokość pomocy ustalana jest na podstawie ceny lub ilości takich produktów nabytych od producentów surowców lub wprowadzonych na rynek przez przedsiębiorstwa objęte pomocą, lub
 - kiedy przyznanie pomocy zależy od faktu jej przekazania w części lub w całości producentom surowców.
- pomocy przyznawanej przedsiębiorstwom działającym w sektorze węglowym, z wyjątkiem pomocy szkoleniowej, pomocy na działalność badawczo-rozwojową i pomocy na ochronę środowiska;
- pomocy przyznawanej przedsiębiorstwom działającym w sektorze hutnictwa żelaza i stali, z wyjątkiem pomocy na ochronę środowiska, pomocy szkoleniowej oraz pomocy dla pracowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji i pracowników niepełnosprawnych;
- pomocy regionalnej przyznawanej przedsiębiorstwom działającym w sektorze budownictwa okrętowego;
- pomocy regionalnej przyznawanej przedsiębiorstwom działającym w sektorze włókien syntetycznych ⁽²³⁾.

4. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do programów pomocy regionalnej przeznaczonych dla konkretnych sektorów działalności gospodarczej w obszarze produkcji bądź usług. Programów dotyczących turystyki nie uważa się za przeznaczone dla konkretnych sektorów.

5. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do pomocy indywidualnej *ad hoc* przyznawanej dużym przedsiębiorstwom, z wyjątkiem sytuacji przewidzianych w art. 11 ust. 1.

6. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do:

- programów pomocy, które nie wykluczają wyraźnie możliwości przekazania pomocy indywidualnej na rzecz przedsiębiorstwa, na którym ciąży obowiązek zwrotu pomocy wynikający z wcześniejszej decyzji Komisji uznającej pomoc za niezgodną z prawem i ze wspólnym rynkiem;

⁽²²⁾ Dz.U. L 17 z 21.1.2000, str. 22.

⁽²³⁾ Kod NACE XXX

- b) pomocy indywidualnej *ad hoc* na rzecz przedsiębiorstwa, na którym ciąży obowiązek zwrotu pomocy wynikający z wcześniejszej decyzji Komisji uznającej pomoc za niezgodną z prawem i ze wspólnym rynkiem;
- c) pomocy dla przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia przyjmuje się następujące definicje:

- 1) „pomoc” oznacza każdy środek spełniający wszystkie kryteria, o których mowa w art. 87 ust. 1 Traktatu;
- 2) „program pomocy” oznacza każdy akt prawny, na podstawie którego, bez dodatkowych środków wykonawczych, można przyznać pomoc indywidualną przedsiębiorstwom, określonym w sposób ogólny w tym akcie, oraz każdy akt prawny, na podstawie którego przedsiębiorstwu lub przedsiębiorstwom można przyznać pomoc niezwiązaną z konkretnym projektem na czas nieokreślony i/lub o nieokreślonej wysokości;
- 3) „pomoc indywidualna *ad hoc*” oznacza pomoc indywidualną przyznawaną poza programem pomocy;
- 4) „intensywność pomocy” oznacza kwotę pomocy wyrażoną jako odsetek kosztów kwalifikowalnych;
- 5) „pomoc przejrzysta” oznacza pomoc, w przypadku której można dokładnie obliczyć z wyprzedzeniem ekwiwalent dotacji brutto bez konieczności przeprowadzania oceny ryzyka;
- 6) „małe i średnie przedsiębiorstwa” lub „MŚP” oznaczają przedsiębiorstwa spełniające kryteria, o których mowa w załączniku I;
- 7) „duże przedsiębiorstwa” oznaczają przedsiębiorstwa niespełniające kryteriów, o których mowa w załączniku I;
- 8) „obszary objęte pomocą” oznaczają regiony kwalifikujące się do objęcia pomocą regionalną zgodnie z mapą pomocy regionalnej zatwierdzoną dla danego państwa członkowskiego na lata 2007-2013;
- 9) „rzeczowe aktywa trwałe” oznaczają aktywa w postaci gruntów, budynków, zakładu, urządzeń i wyposażenia. W sektorze transportowym, z wyłączeniem transportu drogowego i lotniczego, środków transportu i urządzeń transportowych nie uznaje się za aktywa kwalifikujące się do pomocy, chyba że chodzi o pomoc regionalną;
- 10) „wartości niematerialne i prawne” oznaczają aktywa pochodzące z transferu technologii poprzez nabycie praw patentowych, licencji, know-how lub nieopatentowanej wiedzy technicznej;
- 11) „duży projekt inwestycyjny” oznacza inwestycję w środki trwałe, której koszty kwalifikowalne przekraczają 50 mln EUR, według obliczeń na podstawie cen i kursów wymiany obowiązujących w dniu przyznania pomocy;
- 12) „liczba pracowników” oznacza liczbę rocznych jednostek roboczych (RJR), to jest liczbę pracowników zatrudnionych na pełnych etatach w ciągu jednego roku, przy czym praca w niepełnym wymiarze godzin oraz praca sezonowa wyrażone są ułamkowymi częściami jednostek RJR;
- 13) „miejsca pracy powstałe bezpośrednio w wyniku realizacji projektu inwestycyjnego” oznaczają miejsca pracy związane z działalnością, której dotyczy inwestycja, w tym miejsca pracy utworzone w wyniku wzrostu stopnia wykorzystania zdolności produkcyjnych stworzonych wskutek inwestycji;
- 14) „koszty zatrudnienia” oznaczają pełen koszt, jaki faktycznie ponosi beneficjent pomocy z tytułu zatrudnienia pracowników i obejmują:
 - a) wynagrodzenie brutto, przed opodatkowaniem oraz
 - b) składki obowiązkowe, takie jak składki na ubezpieczenie społeczne.
- 15) „pomoc inwestycyjna i na zatrudnienie dla MŚP” oznacza pomoc spełniającą warunki, o których mowa w art. 12;
- 16) „pomoc inwestycyjna” obejmuje rodzaje pomocy przewidziane w następujących artykułach: art. 11 dotyczący regionalnej pomocy inwestycyjnej i pomocy na zatrudnienie, art. 12 dotyczący pomocy inwestycyjnej i na zatrudnienie dla MŚP oraz art. 14-18 dotyczące pomocy inwestycyjnej na ochronę środowiska;
- 17) „pracownik znajdujący się w szczególnie niekorzystnej sytuacji” oznacza każdą osobę należącą do którejkolwiek z następujących kategorii:
 - a) każda osoba bez stałego zatrudnienia w okresie ostatnich sześciu miesięcy;
 - b) każda osoba bez wykształcenia ponadgimnazjalnego lub zawodowego (ISCED 3);
 - c) każda osoba w wieku ponad 50 lat;
 - d) każda osoba dorosła mieszkająca samotnie, mająca na utrzymaniu co najmniej jedną osobę;

- e) każda kobieta pracująca w sektorze lub zawodzie, w którym dysproporcja pracujących w nim kobiet i mężczyzn jest o 25 % większa niż średnia dysproporcja w skali krajowej;
- f) każdy członek mniejszości etnicznej w państwie członkowskim, który w celu zwiększenia szans na uzyskanie dostępu do stałego zatrudnienia musi poprawić znajomość języka, uzupełnić szkolenia zawodowe lub zwiększyć doświadczenie zawodowe;
- 18) „pracownik niepełnosprawny” oznacza każdą osobę,
- a) która została uznana za osobę niepełnosprawną na mocy prawa krajowego, lub
- b) u której stwierdzono ograniczenie wynikające z upośledzenia sprawności fizycznej, psychicznej lub umysłowej.
- 19) „zatrudnienie chronione” oznacza zatrudnienie w zakładzie, w którym co najmniej 50 % pracowników jest niepełnosprawnych;
- 20) „zatrudnienie wspierane” oznacza zatrudnienie pracowników niepełnosprawnych w zakładzie, który oferuje możliwość uzyskania pomocy od innych osób, lecz nie oferuje zatrudnienia chronionego;
- 21) „produkt rolny” oznacza:
- a) produkty wymienione w załączniku I do Traktatu, z wyjątkiem produktów rybactwa i akwakultury objętych rozporządzeniem (WE) nr 104/2000;
- b) produkty objęte kodami CN 4502, 4503 i 4504 (korek i artykuły z korka);
- c) produkty mające imitować lub zastępować mleko i przetwory mleczne, o których mowa w art. 3 ust. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1898/87 ⁽²⁴⁾.
- 22) „przetwarzanie produktu rolnego” oznacza czynności dokonywane na produkcie rolnym, w wyniku których powstaje produkt będący również produktem rolnym, z wyjątkiem czynności wykonywanych w gospodarstwach, niezbędnych do przygotowania produktów zwierzęcych lub roślinnych do pierwszej sprzedaży;
- 23) „obrotu produktem rolnym” oznacza przechowywanie lub wystawianie produktu w celu sprzedaży, oferowanie go na sprzedaż, dostawę lub każdy inny sposób wprowadzania produktu na rynek, z wyjątkiem jego pierwszej sprzedaży przez producenta surowców na rzecz podmiotów zajmujących się odsprzedażą lub przetwórstwem oraz czynności przygotowujących produkt do pierwszej sprzedaży; sprzedaż produktu przez producenta surowców konsumentowi końcowemu uznaje się za wprowadzanie do obrotu, jeśli następuje w odpowiednio wydzielonym do tego celu miejscu;
- 24) „turystyka” obejmuje następujące obszary działalności gospodarczej zgodnie z klasyfikacją NACE Rev. 1.1:
- a) NACE 55: hotele i restauracje,
- b) NACE 63.3: działalność agencji turystycznych, pilotów i przewodników wycieczek; pozostała działalność związana z turystyką, gdzie indziej niesklasyfikowana,
- c) NACE 92: działalność związana z rekreacją, kulturą i sportem;
- 25) „zaliczka zwrotna” oznacza pożyczkę na realizację projektu, wypłacaną w jednej lub kilku ratach, której warunki spłaty zależą od wyników realizacji projektu badawczo-rozwojowego;
- 26) „kapitał podwyższonego ryzyka” oznacza finansowanie kapitałowe lub quasi-kapitałowe zapewniane przedsiębiorstwom na początkowych etapach rozwoju (faza załóżkowa, rozruch i ekspansja);
- 27) „sektor hutnictwa żelaza i stali” oznacza sektor objęty załącznikiem I Wytocznych w sprawie krajowej pomocy regionalnej na lata 2007-2013 ⁽²⁵⁾.

Artykuł 3

Warunki wyłączenia

1. Programy pomocy spełniające wszystkie warunki przewidziane w rozdziale I oraz w odpowiednich przepisach rozdziału II niniejszego rozporządzenia są zgodne ze wspólnym rynkiem w rozumieniu art. 87 ust. 3 Traktatu i wyłączone z wymogu zgłoszenia, o którym mowa w art. 88 ust. 3 Traktatu, o ile każda pomoc indywidualna przyznana w ramach takiego programu spełnia wszystkie warunki niniejszego rozporządzenia, a program zawiera wyraźne odesłanie do niniejszego rozporządzenia przez zamieszczenie jego tytułu i danych dotyczących publikacji w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

2. Pomoc indywidualna udzielana w ramach programu, o którym mowa w ust. 1, jest zgodna ze wspólnym rynkiem w rozumieniu art. 87 ust. 3 Traktatu i wyłączona z wymogu zgłoszenia, o którym mowa w art. 88 ust. 3 Traktatu, o ile pomoc taka spełnia wszystkie warunki przewidziane w rozdziale I oraz w odpowiednich przepisach rozdziału II niniejszego rozporządzenia, a indywidualny środek pomocy zawiera wyraźne odesłanie do niniejszego rozporządzenia przez zamieszczenie jego tytułu i danych dotyczących publikacji w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* oraz numer identyfikacyjny nadawany przez Komisję, przewidziany w art. 9 ust. 1.

3. Pomoc indywidualna *ad hoc* spełniająca wszystkie warunki przewidziane w rozdziale I oraz w odpowiednich przepisach rozdziału II niniejszego rozporządzenia jest zgodna ze wspólnym rynkiem w rozumieniu art. 87 ust. 3 Traktatu i wyłączona z wymogu zgłoszenia, o którym mowa w art. 88 ust. 3 Traktatu, pod warunkiem że zawiera wyraźne odesłanie do niniejszego rozporządzenia przez zamieszczenie jego tytułu i danych dotyczących publikacji w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* oraz numer identyfikacyjny nadawany przez Komisję, przewidziany w art. 9 ust. 1.

⁽²⁴⁾ Dz.U. L 182 z 3.7.1987, str. 36.

⁽²⁵⁾ Dz.U. C 54 z 4.3.2006, s. 13

Artykuł 4

Intensywność pomocy i koszty kwalifikowalne

1. Do celów obliczania intensywności pomocy stosuje się kwoty przed potrąceniem podatku lub innych opłat. W przypadkach, gdy pomoc udzielana jest w formie innej niż dotacja jako kwotę pomocy przyjmuje się ekwiwalent dotacji. Wartość pomocy wypłacanej w kilku ratach jest dyskontowana na dzień jej przyznania. Jako stopę procentową stosowaną do dyskontowania należy stosować stopę referencyjną mającą zastosowanie w momencie przyznania pomocy. W przypadkach gdy pomoc udzielana jest w postaci zwolnień podatkowych lub obniżenia podatków należnych w przyszłości, z zastrzeżeniem przestrzegania określonej intensywności pomocy zdefiniowanej w postaci ekwiwalentu dotacji brutto, dyskontowanie rat pomocy następuje na podstawie stóp referencyjnych obowiązujących w czasie, gdy poszczególne przywileje podatkowe stają się skuteczne.

2. Dokumentacja dotycząca kosztów kwalifikowalnych jest klarowna i rozpisana na poszczególne pozycje.

Artykuł 5

Przejrzystość pomocy

1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie wyłącznie do pomocy przejrzystej.

Za przejrzyste uznaje się w szczególności następujące rodzaje pomocy:

- a) pomoc w formie pożyczek, gdzie ekwiwalent dotacji brutto oblicza się na podstawie stopy referencyjnej obowiązującej w dniu przyznania pomocy i z uwzględnieniem normalnego zabezpieczenia i/lub nadmiernego ryzyka związanego z pożyczką;
- b) pomoc w formie programów gwarancyjnych, gdzie metoda obliczania ekwiwalentu dotacji brutto została zaakceptowana po uprzednim zgłoszeniu jej Komisji w kontekście stosowania niniejszego rozporządzenia lub rozporządzenia (WE) nr 1628/2006, a zaakceptowana metoda wyraźnie odnosi się do tego rodzaju gwarancji i tego rodzaju transakcji podstawowych, jakie w danym przypadku wchodzi w grę;
- c) pomoc w formie środków fiskalnych, gdzie środek przewiduje pewien maksymalny poziom, tak aby nie przekroczono poziomu mającego zastosowanie.

2. Następujących rodzajów pomocy nie uznaje się za przejrzyste:

- a) pomocy w formie dokapitalizowania;
- b) pomocy w formie kapitału podwyższonego ryzyka, z wyjątkiem pomocy spełniającej warunki art. 23.

3. Pomoc w formie zaliczek zwrotnych uznaje się za przejrzystą tylko wówczas, gdy całkowita kwota zaliczki nie przekracza poziomów mających zastosowanie zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Jeśli poziom wyrażony jest jako intensywność pomocy, wówczas całkowita kwota zaliczki zwrotnej, wyrażona jako odsetek kosztów kwalifikowalnych, nie przekracza intensywności pomocy mającej zastosowanie w danym przypadku.

Artykuł 6

Progi pomocy indywidualnej powodujące obowiązek powiadomienia

1. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do żadnej pomocy indywidualnej, przyznanej *ad hoc* lub w ramach programu pomocy, której ekwiwalent dotacji przekracza następujące progi:

- a) w przypadku pomocy inwestycyjnej i na zatrudnienie dla MŚP: 7,5 mln EUR dla jednego przedsiębiorstwa na jeden projekt inwestycyjny;
- b) w przypadku pomocy inwestycyjnej na ochronę środowiska: 5 mln EUR dla jednego przedsiębiorstwa na jeden projekt inwestycyjny;
- c) w przypadku pomocy na rzecz MŚP na usługi doradcze i pomocy na udział MŚP w targach: 2 mln EUR dla jednego przedsiębiorstwa na jeden projekt;
- d) w przypadku pomocy na projekty badawczo-rozwojowe i studia wykonalności:

- i) jeżeli projekt obejmuje głównie badania podstawowe: 20 milionów EUR dla jednego przedsiębiorstwa na jeden projekt/studium wykonalności;
- ii) jeżeli projekt obejmuje głównie badania przemysłowe: 10 milionów EUR dla jednego przedsiębiorstwa na jeden projekt/studium wykonalności;
- iii) dla wszystkich innych projektów: 7,5 mln EUR dla jednego przedsiębiorstwa na jeden projekt/studium wykonalności;
- iv) w przypadku projektów EUREKA kwoty określone w punktach (i), (ii) i (iii) ulegają podwojeniu.

Uznaje się, że projekt obejmuje „głównie” badania podstawowe lub „głównie” badania przemysłowe, jeśli działania należące odpowiednio do kategorii badań podstawowych lub badań przemysłowych pochłaniają ponad połowę kosztów kwalifikowalnych projektu. Jeśli określenie przeważającego charakteru projektu na podstawie tych kategorii jest niemożliwe, zastosowanie ma niższy próg.

- e) w przypadku pomocy na pokrycie kosztów praw własności przemysłowej dla MŚP: 5 mln EUR dla jednego przedsiębiorstwa na jeden projekt;
- f) w przypadku pomocy szkoleniowej: 2 mln EUR na jeden projekt szkoleniowy;
- g) w przypadku pomocy na zatrudnienie pracowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji: 5 mln EUR dla jednego przedsiębiorstwa rocznie;
- h) w przypadku pomocy na zatrudnienie pracowników niepełnosprawnych obejmującej pokrycie kosztów zatrudnienia: 10 mln EUR dla jednego przedsiębiorstwa rocznie;
- i) w przypadku pomocy na zatrudnienie pracowników niepełnosprawnych w formie rekompensaty dodatkowych kosztów związanych z ich zatrudnieniem: 10 mln EUR dla jednego przedsiębiorstwa rocznie.

2. Pomoc regionalna na duże projekty inwestycyjne podlega zgłoszeniu Komisji, jeśli całkowita kwota pomocy ze wszystkich źródeł przekracza 75 % maksymalnej kwoty pomocy, jaką otrzymałaby inwestycja, której koszty kwalifikowalne wynoszą 100 mln EUR, przy zastosowaniu standardowego progu pomocy obowiązującego w przypadku dużych przedsiębiorstw zgodnie z zatwierdzoną mapą pomocy regionalnej w dniu przyznania pomocy.

Artykuł 7

Kumulacja

1. Do celów ustalenia, czy przestrzegane są określone w art. 6 progi pomocy indywidualnej powodujące obowiązek powiadomienia oraz określone w Rozdziale II progi maksymalnej intensywności pomocy, uwzględnia się całkowitą kwotę pomocy ze środków publicznych dla projektu lub działań objętych pomocą, niezależnie od tego, czy pomoc pochodzi ze źródeł lokalnych, regionalnych, krajowych czy wspólnotowych.

2. Pomoc wyłączoną na mocy niniejszego rozporządzenia można kumulować z inną pomocą wyłączoną na mocy niniejszego porozumienia pod warunkiem, że oba środki pomocy dotyczą różnych, możliwych do określenia, kosztów kwalifikowalnych.

3. Pomocy wyłączonej na mocy niniejszego rozporządzenia nie można kumulować z żadną inną pomocą wyłączoną na mocy niniejszego rozporządzenia ani z pomocą *de minimis* spełniającą warunki, o których mowa w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1998/2006⁽²⁶⁾, ani z inną pomocą finansowaną przez Wspólnotę w odniesieniu do tych samych — częściowo lub w całości — kosztów kwalifikowalnych, jeżeli wynikiem tej kumulacji byłoby przekroczenie najwyższego progu intensywności pomocy lub kwoty pomocy mającej zastosowanie do tej pomocy na mocy niniejszego rozporządzenia.

4. Tytułem odstępstwa od przepisów ust. 3 pomoc dla pracowników niepełnosprawnych, zgodnie z art. 32 i 33, można kumulować z pomocą wyłączoną na mocy niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikowalnych, przekraczając najwyższe progi mające zastosowanie na mocy niniejszego rozporządzenia pod warunkiem, że w wyniku tej kumulacji intensywność pomocy nie przekroczy 100 % kosztów zatrudnienia w okresie zatrudnienia danych pracowników.

5. W odniesieniu do kumulacji środków pomocy wyłączonych na mocy niniejszego rozporządzenia, w których można określić koszty kwalifikowalne, oraz środków pomocy wyłączonych na mocy niniejszego rozporządzenia, w których nie można określić kosztów kwalifikowalnych, mają zastosowanie warunki, o których mowa w akapicie drugim.

W przypadku przedsiębiorstwa, które otrzymało pomoc w ramach środka pomocy w formie kapitału podwyższonego ryzyka w rozumieniu art. 23, i które w ciągu trzech lat od

pierwszej inwestycji z udziałem kapitału podwyższonego ryzyka ubiega się o pomoc w zakresie stosowania niniejszego rozporządzenia, odpowiednie progi pomocy lub maksymalne kwoty dopuszczalne na mocy niniejszego rozporządzenia będą zasadniczo zmniejszone o 50 %, a w przypadku przedsiębiorstw działających na obszarach objętych pomocą o 20 %. Kwota zmniejszenia pomocy nie przekracza całkowitej kwoty otrzymanego kapitału podwyższonego ryzyka. Zmniejszenie nie ma zastosowania do pomocy na działalność badawczo-rozwojową na mocy art. 25-27.

Artykuł 8

Efekt zachęty

1. Wyłączenie na mocy niniejszego rozporządzenia ma zastosowanie wyłącznie do pomocy wywołującej efekt zachęty.

Uznaje się, że pomoc wywołuje efekt zachęty, jeżeli umożliwia beneficjentowi realizację działań lub projektów, których nie zrealizowałby w takiej formie, nie otrzymawszy pomocy.

Uznaje się również, że pomoc regionalna wywołuje efekt zachęty, jeżeli w przypadku braku pomocy dany projekt inwestycyjny nie zostałby zrealizowany w danym obszarze objętym pomocą.

2. W przypadku pomocy dla MŚP w rozumieniu niniejszego rozporządzenia warunek określony w ust. 1 uznaje się za spełniony, jeśli beneficjent przed rozpoczęciem prac nad projektem lub działaniem złożył do danego państwa członkowskiego wniosek o przyznanie pomocy.

[3. W przypadku pomocy dla dużych przedsiębiorstw w rozumieniu niniejszego rozporządzenia warunek określony w ust. 1 uznaje się za spełniony, jeśli oprócz spełnienia warunku określonego w ust. 2 państwo członkowskie, przed przyznaniem pomocy indywidualnej, sprawdziło dokumentację przygotowaną przez beneficjenta pod kątem wywołania przez środek pomocy efektu zachęty w oparciu o co najmniej jedno z poniższych kryteriów:

- większy rozmiar projektu/działania dzięki środkowi pomocy;
- większy zasięg projektu/działania dzięki środkowi pomocy;
- większa całkowita kwota wydana przez beneficjenta na projekt/działanie dzięki środkowi pomocy.]

4. Warunki, o których mowa w ust. 2 [i 3], nie mają zastosowania do środków fiskalnych ustanawiających uprawnienia do uzyskania pomocy zgodnie z obiektywnymi kryteriami i bez korzystania ze swobody decyzyjnej przez państwo członkowskie, jeżeli środki fiskalne przyjęto przed rozpoczęciem jakichkolwiek działań dotyczących realizacji projektu lub działań objętych pomocą.

5. W przypadku niespełnienia warunków, o których mowa w ust. 1-4, wyłączenie na mocy niniejszego rozporządzenia nie obejmuje całego środka pomocy.

⁽²⁶⁾ Dz.U. L 379 z 28.12.2006, str. 5.

Artykuł 9

Przejrzystość i monitorowanie

1. Co najmniej 10 dni roboczych przed przyznaniem pomocy indywidualnej państwo członkowskie przesyła Komisji informacje zbiorcze dotyczące takiej pomocy drogą elektroniczną, korzystając z odpowiedniego programu komputerowego dostarczonego przez Komisję, w formie określonej w [załączniku III] w celu ich opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* oraz na stronie internetowej Komisji. W ciągu pięciu dni roboczych od otrzymania tych informacji Komisja wysyła państwu członkowskiemu potwierdzenie ich otrzymania wraz z numerem identyfikacyjnym danego środka pomocy.

2. Po wejściu w życie programu pomocy lub po przyznaniu pomocy indywidualnej *ad hoc* na podstawie niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie publikują w Internecie pełen tekst środka pomocy, wskazując kryteria i warunki przyznania pomocy oraz organ przyznający pomoc. Adres strony internetowej przekazywany jest Komisji wraz z informacjami dotyczącymi pomocy wymaganymi na mocy ust. 1. Adres ten podaje się również w sprawozdaniu rocznym, przedkładanym zgodnie z ust. 5.

3. Każdy środek pomocy skierowany do beneficjenta końcowego zawiera odniesienie do numeru identyfikacyjnego nadanego przez Komisję zgodnie z ust. 1, z wyjątkiem pomocy w formie środków fiskalnych.

4. W przypadku przyznania pomocy indywidualnej w ramach istniejącego programu pomocy na projekty badawczo-rozwojowe objęte art. 25, gdzie kwota tej pomocy przekracza 3 mln EUR, lub w przypadku przyznania indywidualnej pomocy regionalnej na podstawie istniejącego programu pomocy dla dużych projektów inwestycyjnych, która nie podlega obowiązkowi indywidualnego zgłoszenia zgodnie z art. 6, w ciągu 20 dni roboczych od dnia przyznania pomocy przez właściwe organy państwo członkowskie przesyła Komisji wymagane informacje, korzystając ze standardowego formularza zamieszczonego w załączniku II i za pośrednictwem odpowiedniego programu komputerowego.

5. Zgodnie z rozdziałem III rozporządzenia Rady (WE) nr 794/2004⁽²⁷⁾ państwa członkowskie sporządzają w formie elektronicznej sprawozdanie na temat stosowania niniejszego rozporządzenia za każdy cały rok lub każdą część roku, w którym ma zastosowanie niniejsze rozporządzenie.

6. Państwa członkowskie przechowują szczegółową dokumentację dotyczącą każdej pomocy indywidualnej lub programu pomocy wyłączonoego na mocy niniejszego rozporządzenia. Zawiera ona wszystkie informacje niezbędne do stwierdzenia, że spełnione są warunki określone w niniejszym rozporządzeniu, w tym także informacje na temat statusu spółki, w przypadku której prawo do pomocy lub premii zależy od jej przynależności do kategorii małych i średnich przedsiębiorstw, informacje o efekcie zachęty wywołanym przez dany środek pomocy oraz

informacje umożliwiające ustalenie dokładnej kwoty kosztów kwalifikowalnych do celów stosowania niniejszego rozporządzenia.

Dokumentację dotyczącą pomocy indywidualnej przechowuje się przez 10 lat od daty przyznania pomocy. Dokumentację dotyczącą programu pomocy przechowuje się przez 10 lat od daty przyznania ostatniej pomocy indywidualnej w ramach takiego programu.

7. Komisja regularnie monitoruje środki pomocy, o których została poinformowana zgodnie z ust. 1.

8. Na pisemny wniosek państwo członkowskie przekazuje Komisji w terminie ustalonym we wniosku wszelkie informacje, które Komisja uzna za niezbędne do monitorowania tego, jak stosowane jest niniejsze rozporządzenie.

Jeżeli informacje nie zostaną przekazane w tym terminie lub innym wspólnie uzgodnionym terminie, Komisja wysyła upomnienie wraz z nowym terminem ich przekazania. Jeśli pomimo wysłanego upomnienia dane państwo członkowskie nie przekaże wymaganych informacji, Komisja może, po umożliwieniu państwu członkowskiemu przedstawienia swojego stanowiska, przyjąć decyzję, zgodnie z którą w przyszłości wszystkie środki pomocy, do których ma zastosowanie niniejsze rozporządzenie, będą objęte wymogiem zgłoszenia do Komisji.

Artykuł 10

Szczególne warunki mające zastosowanie do pomocy inwestycyjnej

1. Aby koszt inwestycji został uznany za kwalifikowalny do celów niniejszego rozporządzenia, inwestycja powinna obejmować:

a) inwestycję w rzeczowe aktywa trwałe i/lub wartości niematerialne i prawne związane z założeniem nowego zakładu, rozbudową istniejącego zakładu, dywersyfikacją produkcji zakładu poprzez wprowadzenie nowych dodatkowych produktów lub zasadniczą zmianą dotyczącą procesu produkcyjnego istniejącego zakładu, lub

b) nabycie środków trwałych bezpośrednio związanych z zakładem, który został zamknięty lub zostałby zamknięty, gdyby zakup nie nastąpił, przy czym środki nabywane są przez niezależnego inwestora.

Samo nabycie akcji lub udziałów przedsiębiorstwa nie jest uważane za inwestycję.

2. Aby wartości niematerialne i prawne zostały uznane za koszt kwalifikowalny do celów niniejszego rozporządzenia, muszą one spełniać następujące warunki:

a) korzysta się z nich wyłącznie w zakładzie otrzymującym pomoc;

b) traktuje się je jako aktywa podlegające amortyzacji;

⁽²⁷⁾ Dz.U. L 140 z 30.4.2004, str. 1.

- c) nabywane są od osób trzecich na warunkach rynkowych, przy czym kupujący nie sprawuje kontroli nad sprzedającym w rozumieniu art. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004⁽²⁸⁾, ani odwrotnie;
- d) wchodzi w skład aktywów przedsiębiorstwa i pozostają w przedsiębiorstwie otrzymującym pomoc przez co najmniej pięć lat albo, w przypadku MŚP, trzy lata.
3. Aby koszt nowych miejsc pracy powstałych bezpośrednio w wyniku realizacji projektu inwestycyjnego został uznany za kwalifikowalny do celów niniejszego rozporządzenia, takie miejsca pracy powinny spełniać następujące warunki:
- a) miejsca pracy powstają w okresie trzech lat od daty zakończenia inwestycji oraz
- b) projekt inwestycyjny prowadzi do wzrostu netto liczby zatrudnionych w danym przedsiębiorstwie w porównaniu ze średnią z poprzednie dwanaście miesięcy oraz
- c) powstałe miejsca pracy są utrzymane przez okres co najmniej pięciu lat w przypadku dużych przedsiębiorstw i co najmniej trzech lat w przypadku MŚP.

ROZDZIAŁ II

POSTANOWIENIA SZCZEGÓLNE DOTYCZĄCE RÓŻNYCH KATEGORII POMOCY

SEKCJA I

Pomoc regionalna

Artykuł 11

Regionalna pomoc inwestycyjna i pomoc na zatrudnienie

1. Programy regionalnej pomocy inwestycyjnej i pomocy na zatrudnienie są zgodne ze wspólnym rynkiem w rozumieniu art. 87 ust. 3 i wyłączone z wymogu zgłoszenia, o którym mowa w art. 88 ust. 3 Traktatu, o ile spełnione są wszystkie warunki, o których mowa w niniejszym artykule.

Pomoc *ad hoc*, która jest tylko uzupełnieniem pomocy przyznanej w ramach programów regionalnej pomocy inwestycyjnej i pomocy na zatrudnienie i która nie przekracza 50 % całkowitej kwoty pomocy przyznanej danej inwestycji, jest zgodna ze wspólnym rynkiem w rozumieniu art. 87 ust. 3 Traktatu i wyłączona z wymogu zgłoszenia, o którym mowa w art. 88 ust. 3 Traktatu, o ile bezpośrednio spełnia wszystkie warunki, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu.

2. Pomoc przyznaje się w regionach kwalifikujących się do pomocy regionalnej zgodnie z mapą pomocy regionalnej zatwierdzoną dla danego państwa członkowskiego na lata 2007-2013. Inwestycja musi być utrzymana w regionie otrzymującym pomoc przez co najmniej pięć lat lub, w przypadku MŚP, co najmniej trzy lata od dnia zakończenia jej realizacji. Powyższa zasada nie wyklucza wymiany przestarzałych instalacji lub sprzętu w związku z szybkim rozwojem technologicznym

pod warunkiem, że działalność gospodarcza zostanie utrzymana w danym regionie przez minimalny wymagany okres.

3. Intensywność pomocy wyrażona w postaci ekwiwalentu dotacji brutto nie przekracza progu pomocy regionalnej obowiązującego w dniu przyznania pomocy na rzecz regionu, w którym realizowana jest inwestycja, zgodnie z mapą pomocy regionalnej zatwierdzoną dla danego państwa członkowskiego na lata 2007-2013.

4. Z wyjątkiem pomocy przyznanej na rzecz dużych projektów inwestycyjnych i pomocy regionalnej dla sektora transportowego progi ustalone w ust. 3 mogą zostać podniesione o 20 punktów procentowych w przypadku pomocy na rzecz małego przedsiębiorstwa i o 10 punktów procentowych w przypadku pomocy na rzecz średniego przedsiębiorstwa.

5. Progi ustalone w ust. 3 mają zastosowanie do intensywności pomocy obliczonej albo jako odsetek kwalifikowalnych kosztów inwestycji w rzeczowe aktywa trwałe oraz wartości niematerialne i prawne, albo jako odsetek kosztów zatrudnienia pracownika za okres dwóch lat dla miejsc pracy powstałych bezpośrednio w wyniku realizacji projektu inwestycyjnego, albo jako kombinacja dwóch powyższych metod pod warunkiem, że pomoc nie przekracza najbardziej korzystnej kwoty będącej wynikiem zastosowania jednej z dwóch metod obliczania.

6. Jeśli pomoc jest obliczana na podstawie kosztów inwestycji w rzeczowe aktywa trwałe oraz wartości niematerialne i prawne lub kosztów ponoszonych w związku z przejęciem przedsiębiorstwa, wkład finansowy beneficjenta musi wynosić co najmniej 25 % kosztów kwalifikowalnych i pochodzić ze środków własnych albo finansowania zewnętrznego, bez udziału środków publicznych. Jeśli jednak próg maksymalnej intensywności pomocy zatwierdzonej zgodnie z krajową mapą pomocy regionalnej dla danego państwa członkowskiego, podniesiony zgodnie z ust. 4, przekroczy 75 %, wówczas wkład finansowy beneficjenta jest odpowiednio mniejszy. Jeśli pomoc jest obliczana na podstawie kosztów inwestycji w rzeczowe aktywa trwałe oraz wartości niematerialne i prawne, zastosowanie mają również warunki ustalone w ust. 7.

7. W przypadku przejęcia przedsiębiorstwa uwzględnia się jedynie koszty nabycia aktywów od osób trzecich o ile transakcję przeprowadzono na warunkach rynkowych. W przypadku, gdy nabyciu towarzyszy inna inwestycja, wydatki z nią związane powiększają koszty nabycia.

Koszty związane z nabyciem aktywów objętych najmem/dzierżawą, innych niż grunty i budynki, uwzględnia się jedynie w przypadku, gdy najem/dzierżawa ma postać leasingu finansowego oraz obejmuje zobowiązanie do nabycia aktywów z dniem upływu okresu najmu/dzierżawy. W odniesieniu do najmu/dzierżawy gruntów i budynków najem/dzierżawa musi trwać przez okres co najmniej pięciu lat od przewidywanego terminu zakończenia projektu inwestycyjnego lub trzech lat w przypadku MŚP.

⁽²⁸⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, str. 1.

Nabywane aktywa są aktywami nowymi, przy czym zasada ta nie dotyczy MŚP oraz przejęć. W przypadku przejęć odejmuje się aktywa, na których nabycie przyznano pomoc zanim nastąpiło przejęcie. W przypadku MŚP istnieje możliwość uwzględnienia pełnych kosztów inwestycji w wartości niematerialne i prawne. W przypadku dużych przedsiębiorstw koszty takie są kwalifikowalne jedynie do wysokości 50 % całkowitych kosztów inwestycji kwalifikowalnych na dany projekt.

8. W przypadku obliczania pomocy na podstawie kosztów zatrudnienia miejsca pracy muszą być bezpośrednim wynikiem realizacji projektu inwestycyjnego.

9. Tytułem odstępstwa od przepisów ust. 3 i 4 progi maksymalnej intensywności pomocy na inwestycje dotyczące przetwarzania i wprowadzania do obrotu produktów rolnych można ustalić na poziomie:

- a) 50 % inwestycji kwalifikowalnych w regionach kwalifikujących się do objęcia pomocą na mocy art. 87 ust. 3 lit. a) Traktatu oraz 40 % inwestycji kwalifikowalnych w innych regionach kwalifikujących się do objęcia pomocą regionalną zgodnie z mapą pomocy regionalnej zatwierdzoną dla danego państwa członkowskiego na lata 2007-2013, jeśli beneficjentem jest małe lub średnie przedsiębiorstwo;
- b) 25 % inwestycji kwalifikowalnych w regionach kwalifikujących się do objęcia pomocą na mocy art. 87 ust. 3 lit. a) Traktatu oraz 20 % inwestycji kwalifikowalnych w innych regionach kwalifikujących się do objęcia pomocą regionalną zgodnie z mapą pomocy regionalnej zatwierdzoną dla danego państwa członkowskiego na lata 2007-2013, jeśli beneficjent zatrudnia mniej niż 750 pracowników, a/lub jego obroty nie przekraczają 200 mln EUR na podstawie obliczeń wykonanych zgodnie z załącznikiem I.

10. Dla uniknięcia sytuacji, w której duży projekt inwestycyjny zostałby sztucznie podzielony na podprojekty, duży projekt inwestycyjny należy uznać za jednostkowy projekt inwestycyjny, jeśli inwestycje prowadzone są na przestrzeni trzech lat przez tę samą firmę (te same firmy) i składają się ze środków trwałych połączonych w sposób ekonomicznie niepodzielny.

SEKCJA 2

Pomoc inwestycyjna i na zatrudnienie dla małych i średnich przedsiębiorstw

Artykuł 12

Pomoc inwestycyjna i pomoc na zatrudnienie dla małych i średnich przedsiębiorstw

1. Pomoc inwestycyjna na rzecz małych i średnich przedsiębiorstw jest zgodna ze wspólnym rynkiem w rozumieniu art. 87 ust. 3 Traktatu i wyłączona z wymogu zgłoszenia, o którym mowa w art. 88 ust. 3 Traktatu, o ile spełnione są warunki, o których mowa w ust. 2, 3 i 4.

2. Intensywność pomocy nie przekracza:

- a) 20 % w przypadku małych przedsiębiorstw;
- b) 10 % w przypadku średnich przedsiębiorstw.

3. Następujące koszty uznaje się za koszty kwalifikowalne:

- a) kwalifikowalne koszty inwestycji w rzeczowe aktywa trwałe oraz wartości niematerialne i prawne, lub
- b) szacunkowe koszty zatrudnienia za okres dwóch lat w odniesieniu do miejsc pracy powstałych bezpośrednio w wyniku realizacji projektu inwestycyjnego.

4. W przypadku inwestycji dotyczących przetwarzania i wprowadzania do obrotu produktów rolnych wymienionych w załączniku I do Traktatu intensywność pomocy nie przekracza:

- a) 75 % inwestycji kwalifikowalnych w regionach najbardziej oddalonych;
- b) 65 % inwestycji kwalifikowalnych na mniejszych wyspach Morza Egejskiego w rozumieniu rozporządzenia Rady (EWG) nr 2019/93⁽²⁹⁾;
- c) 50 % inwestycji kwalifikowalnych w regionach kwalifikujących się do objęcia pomocą na mocy art. 87 ust. 3 lit. a) Traktatu;
- d) 40 % inwestycji kwalifikowalnych we wszystkich innych regionach.

SEKCJA 3

Pomoc na ochronę środowiska

Artykuł 13

Definicje

Do celów niniejszej sekcji przyjmuje się następujące definicje:

- a) „ochrona środowiska” oznacza każde działanie zmierzające do naprawienia wyrządzonej szkody lub zapobiegające wyrządzeniu szkody fizycznemu otoczeniu lub zasobom naturalnym poprzez działalność beneficjenta, działanie zmierzające do zmniejszenia ryzyka wystąpienia takiej szkody bądź zachęcające do bardziej efektywnego wykorzystywania zasobów naturalnych, w tym oszczędzania energii i stosowania odnawialnych źródeł energii;
- b) „środki służące oszczędzaniu energii” oznaczają działania umożliwiające przedsiębiorstwom zmniejszenie zużycia energii w cyklu produkcyjnym, z wyjątkiem projektowania i produkcji maszyn lub środków transportu wymagających mniejszej ilości zasobów naturalnych oraz z wyjątkiem działań podejmowanych w celu poprawy bezpieczeństwa lub higieny pracy;
- c) „normy wspólnotowe” oznaczają obowiązkowe normy wspólnotowe określające poziom, jaki należy osiągnąć w zakresie ochrony środowiska. Zobowiązań, o których mowa w dyrektywie Rady nr 96/61/WE⁽³⁰⁾, nie uznaje się za normy wspólnotowe do celów niniejszego rozporządzenia;
- d) „odnawialne źródła energii” oznaczają odnawialne niekopalne źródła energii (energia wiatru, energia słoneczna, energia geotermiczna, energia fal, energia pływów, elektrownie wodne o mocy poniżej 10 MW, bezpośrednie spalanie biomasy, gaz ze składowiska odpadów, gaz z oczyszczalni ścieków i biogazy);

⁽²⁹⁾ Dz.U. L 184 z 27.7.1993, str. 1.

⁽³⁰⁾ Dz.U. L 257 z 10.10.1996, str. 26.

- e) „energia elektryczna wytwarzana z odnawialnych źródeł energii” oznacza energię elektryczną wytworzoną z wykorzystaniem wyłącznie odnawialnych źródeł energii, jak również pewien odsetek energii elektrycznej, wyrażony jako wartość opałowa, wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii w elektrowniach hybrydowych — np. w procesie współspalania — wykorzystujących także konwencjonalne źródła energii, w tym odnawialną energię elektryczną wykorzystywaną do pompowania w elektrowniach szczytowo-pompowych, z wyłączeniem energii elektrycznej produkowanej w elektrowniach szczytowo-pompowych;
- f) „kogeneracja” oznacza równoczesne wytwarzanie energii cieplnej i energii elektrycznej i/lub mechanicznej w trakcie tego samego procesu;
- g) „kogeneracja o wysokiej sprawności” oznacza kogenerację spełniającą kryteria określone w załącznikach II i III do dyrektywy 2004/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽³¹⁾ oraz zgodną ze zharmonizowanymi wartościami referencyjnymi sprawności zgodnie z definicją w art. 4 tej dyrektywy;
- h) „podatek na ochronę środowiska” oznacza podatek, którego przedmiot ma wyraźnie negatywny wpływ na środowisko naturalne, i który nakłada się na niektóre towary lub usługi w celu włączenia w ich cenę kosztów ochrony środowiska i/lub w celu zachęcenia producentów i konsumentów do działań mających korzystny wpływ na środowisko;
- i) „rzeczowe aktywa trwałe”: do celów sekcji 3 niniejszego rozporządzenia i w drodze odstępstwa od przepisów art. 2 ust. 9 środki transportu i urządzenia transportowe związane z transportem drogowym również uznaje się za kwalifikowalne rzeczowe aktywa trwałe.

Artykuł 14

Pomoc inwestycyjna na ochronę środowiska z zastosowaniem norm surowszych niż normy wspólnotowe

1. Pomoc inwestycyjna na ochronę środowiska jest zgodna ze wspólnym rynkiem w rozumieniu art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu i wyłączona z wymogu zgłoszenia, o którym mowa w art. 88 ust. 3 Traktatu, o ile spełnione są warunki, o których mowa w ust. 2-5.
2. Inwestycja objęta pomocą spełnia jeden z następujących warunków:
 - a) inwestycja umożliwia beneficjentowi ograniczenie zanieczyszczeń powstających w wyniku prowadzonej przez niego działalności poprzez stosowanie norm surowszych niż normy wspólnotowe, przy czym nie uwzględnia się tego, czy obowiązujące normy krajowe są surowsze niż normy wspólnotowe;
 - b) inwestycja umożliwia beneficjentowi ograniczenie zanieczyszczeń powstających w wyniku prowadzonej przez niego działalności w przypadku braku norm wspólnotowych.

⁽³¹⁾ Dz.U. L 52 z 21.2.2004, str. 50.

3. Intensywność pomocy nie przekracza 25 %⁽³²⁾.

Intensywność pomocy można jednak zwiększyć o 20 punktów procentowych w przypadku pomocy na rzecz małego przedsiębiorstwa i o 10 punktów procentowych w przypadku pomocy na rzecz średniego przedsiębiorstwa.

4. Kosztami kwalifikowalnymi są dodatkowe koszty inwestycyjne konieczne, aby osiągnąć poziom ochrony środowiska, który byłby wyższy niż wymagają tego normy wspólnotowe.
5. Pomoc na inwestycje związane z gospodarowaniem odpadami nie podlega wyłączeniu na mocy niniejszego artykułu.

Artykuł 15

Pomoc na szybkie przystosowanie małych i średnich przedsiębiorstw do przyszłych norm wspólnotowych

1. Pomoc umożliwiająca MŚP spełnianie nowych norm wspólnotowych zwiększających ochronę środowiska jest zgodna ze wspólnym rynkiem w rozumieniu art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu i wyłączona z wymogu zgłoszenia, o którym mowa w art. 88 ust. 3 Traktatu, o ile spełnione są warunki, o których mowa w ust. 2, 3 i 4:

2. Normy wspólnotowe zostały już przyjęte, lecz nie wygasł termin obowiązkowej transpozycji.

Realizacja i zakończenie inwestycji ma miejsce co najmniej rok przed upływem terminu transpozycji.

3. Intensywność pomocy nie przekracza 15 punktów procentowych⁽³³⁾ w przypadku małych przedsiębiorstw i 10 punktów procentowych⁽³⁴⁾ w przypadku średnich przedsiębiorstw.

4. Kosztami kwalifikowalnymi są dodatkowe koszty inwestycyjne konieczne, aby osiągnąć poziom ochrony środowiska wymagany zgodnie z normami wspólnotowymi.

Artykuł 16

Pomoc w obszarze ochrony środowiska na inwestycje zwiększające oszczędność energii

1. Pomoc inwestycyjna na ochronę środowiska umożliwiająca przedsiębiorstwom oszczędzanie energii jest zgodna ze wspólnym rynkiem w rozumieniu art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu i wyłączona z wymogu zgłoszenia, o którym mowa w art. 88 ust. 3 Traktatu, o ile spełnione są warunki, o których mowa w ust. 2 i 3.

⁽³²⁾ Propozycja ta nie przesądza o stanowisku Komisji w kontekście bieżącego przeglądu wytycznych w sprawie ochrony środowiska, szczególnie w odniesieniu do progów intensywności. Niezależnie od okoliczności, z uwagi na uproszczone metody obliczeń stosowane do celów niniejszego rozporządzenia progi maksymalnej intensywności pomocy z konieczności będą musiały być niższe niż maksymalne progi intensywności pomocy określone w wytycznych, które obliczono z zastosowaniem dokładniejszych metod.

⁽³³⁾ Patrz: przypis 32.

⁽³⁴⁾ Patrz: przypis 32.

2. Intensywność pomocy nie przekracza 35 % ⁽³⁵⁾.

Intensywność pomocy można jednak zwiększyć o 20 punktów procentowych w przypadku pomocy na rzecz małego przedsiębiorstwa i o 10 punktów procentowych w przypadku pomocy na rzecz średniego przedsiębiorstwa.

3. Kosztami kwalifikowalnymi są dodatkowe koszty inwestycyjne konieczne, aby osiągnąć poziom oszczędności energii, który byłby wyższy niż wymagają tego normy wspólnotowe. Koszty kwalifikowalne oblicza się na podstawie dodatkowych kosztów inwestycyjnych pomniejszonych o zyski operacyjne płynące ze zmniejszenia zużycia energii w ciągu pierwszych pięciu lat eksploatacji inwestycji.

Artykuł 17

Pomoc w obszarze ochrony środowiska na inwestycje w układy kogeneracji o wysokiej sprawności

1. Pomoc na ochronę środowiska umożliwiająca przedsiębiorstwom inwestowanie w układy kogeneracji o wysokiej sprawności jest zgodna ze wspólnym rynkiem w rozumieniu art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu i wyłączona z wymogu zgłoszenia, o którym mowa w art. 88 ust. 3 Traktatu, o ile spełnione są warunki, o których mowa w ust. 2 i 3.

2. Intensywność pomocy nie przekracza 35 % ⁽³⁶⁾.

Intensywność pomocy można jednak zwiększyć o 20 punktów procentowych w przypadku pomocy na rzecz małego przedsiębiorstwa i o 10 punktów procentowych w przypadku pomocy na rzecz średniego przedsiębiorstwa.

3. Kosztami kwalifikowalnymi są dodatkowe koszty inwestycyjne konieczne do budowy zakładu kogeneracji o wysokiej sprawności.

Artykuł 18

Pomoc w obszarze ochrony środowiska na inwestycje wykorzystujące odnawialne źródła energii

1. Pomoc na ochronę środowiska umożliwiająca przedsiębiorstwom realizację inwestycji w wytwarzanie energii ze źródeł odnawialnych jest zgodna ze wspólnym rynkiem w rozumieniu art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu i wyłączona z wymogu zgłoszenia, o którym mowa w art. 88 ust. 3 Traktatu, o ile spełnione są warunki, o których mowa w ust. 2 i 3.

2. Intensywność pomocy nie przekracza 35 % ⁽³⁷⁾.

Intensywność pomocy można jednak zwiększyć o 20 punktów procentowych w przypadku pomocy na rzecz małego przedsiębiorstwa i o 10 punktów procentowych w przypadku pomocy na rzecz średniego przedsiębiorstwa.

3. Kosztami kwalifikowalnymi są dodatkowe koszty, jakie musi ponieść beneficjent w porównaniu ze zwykłą elektrownią lub zwykłą instalacją grzewczą o takiej samej wydajności pod względem efektywnej produkcji energii.

⁽³⁵⁾ Patrz: przypis 32.

⁽³⁶⁾ Patrz: przypis 32.

⁽³⁷⁾ Patrz: przypis 32.

Artykuł 19

Pomoc na ochronę środowiska w formie ulg podatkowych

1. Pomoc na ochronę środowiska w formie ulg podatkowych w ramach systemów podatków na ochronę środowiska spełniających warunki, o których mowa w dyrektywie Rady 2003/96/WE ⁽³⁸⁾, jest zgodna ze wspólnym rynkiem w rozumieniu art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu i wyłączona z wymogu zgłoszenia, o którym mowa w art. 88 ust. 3 Traktatu, o ile spełnione są warunki, o których mowa w ust. 2 i 3.

2. Kwota pomocy nie przekracza różnicy między minimalnym wspólnotowym poziomem opodatkowania a podatkiem krajowym bez ulgi.

Za minimalny wspólnotowy poziom opodatkowania uznaje się minimalny poziom opodatkowania przewidziany w dyrektywie 2003/96/WE.

3. Ulgi podatkowe przyznaje się na okres nie dłuższy niż dziesięć lat.

SEKCJA 4

Pomoc na usługi doradcze dla małych i średnich przedsiębiorstw oraz udział małych i średnich przedsiębiorstw w targach

Artykuł 20

Pomoc na rzecz małych i średnich przedsiębiorstw na usługi doradcze

1. Pomoc na usługi doradcze na rzecz małych i średnich przedsiębiorstw jest zgodna ze wspólnym rynkiem w rozumieniu art. 87 ust. 3 Traktatu i wyłączona z wymogu zgłoszenia, o którym mowa w art. 88 ust. 3 Traktatu, o ile spełnione są warunki, o których mowa w ust. 2 i 3.

2. Intensywność pomocy nie przekracza 50 %.

3. Kosztami kwalifikowalnymi są koszty usług doradczych świadczonych przez doradców zewnętrznych.

Usługi takie nie mają charakteru ciągłego ani okresowego, nie są też związane ze zwykłymi kosztami operacyjnymi przedsiębiorstwa, takimi jak rutynowe usługi doradztwa podatkowego, regularne usługi prawnicze lub reklama.

Artykuł 21

Pomoc na udział małych i średnich przedsiębiorstw w targach

1. Pomoc na udział małych i średnich przedsiębiorstw w targach jest zgodna ze wspólnym rynkiem w rozumieniu art. 87 ust. 3 Traktatu i wyłączona z wymogu zgłoszenia, o którym mowa w art. 88 ust. 3 Traktatu, o ile spełnione są warunki, o których mowa w ust. 2 i 3.

⁽³⁸⁾ Dz.U. L 283 z 31.10.2003, str. 51.

2. Intensywność pomocy nie przekracza 50 %.
3. Kosztami kwalifikowalnymi są koszty wynajmu, budowy i obsługi stoiska wystawowego podczas pierwszego uczestnictwa przedsiębiorstwa w targach lub wystawie.

SEKCJA 5

Pomoc w formie kapitału podwyższonego ryzyka

Artykuł 22

Definicje

Do celów niniejszej sekcji przyjmuje się następujące definicje:

- a) „kapitał własny” (ang. *equity*) oznacza udział w przedsiębiorstwie w postaci udziałów/akcji wydanych inwestorom;
- b) „quasi-kapitałowe instrumenty inwestycyjne” (ang. *quasi-equity*) oznaczają instrumenty finansowe, z których zwrot dla posiadacza udziałów/akcji jest przede wszystkim oparty na zyskach lub stratach odnoszonych przez przedsiębiorstwo docelowe i które nie są zabezpieczone na wypadek upadłości tego przedsiębiorstwa;
- c) „inwestycje na niepublicznym rynku kapitałowym” (ang. *private equity*) oznaczają, w przeciwieństwie do inwestycji na publicznym rynku kapitałowym, inwestycje kapitałowe lub quasi-kapitałowe w przedsiębiorstwa nienotowane na giełdzie, obejmujące również kapitał podwyższonego ryzyka typu *venture*;
- d) „kapitał załączkowy” oznacza finansowanie udzielane na badanie, ocenę i opracowanie wstępnego projektu, poprzedzające fazę rozruchu;
- e) „kapitał na rozruch” oznacza finansowanie udzielane przedsiębiorstwom, które nie prowadzą jeszcze sprzedaży produktów lub usług i nie generują zysków, na opracowywanie produktów i wprowadzanie ich na rynek po raz pierwszy;
- f) „kapitał na rozszerzenie działalności” oznacza finansowanie przeznaczone na rozwój i rozszerzenie działalności firmy, która może osiągnąć próg rentowności lub odnotować zysk albo nie, na finansowanie zwiększenia mocy produkcyjnych, rozwój rynku lub opracowanie produktu lub też na zapewnienie dodatkowego kapitału obrotowego;
- g) „strategia wyjścia” oznacza strategię likwidacji udziałów/akcji przeprowadzoną przez fundusz *venture capital* lub fundusz *private equity* zgodnie z planem osiągnięcia jak najwyższego zwrotu; należą do niej: sprzedaż na rzecz inwestora branżowego, odpisy, spłata udziałów/akcji/pożyczek uprzywilejowanych, sprzedaż na rzecz innego inwestora kapitału podwyższonego ryzyka, sprzedaż na rzecz instytucji finansowej oraz sprzedaż w drodze oferty publicznej (łącznie z pierwszą ofertą publiczną);
- h) „przedsiębiorstwo docelowe” oznacza przedsiębiorstwo, w które chce zainwestować inwestor lub fundusz inwestycyjny.

Artykuł 23

Pomoc w formie kapitału podwyższonego ryzyka

1. Programy pomocy w formie kapitału podwyższonego ryzyka są zgodne ze wspólnym rynkiem w rozumieniu art. 87 ust. 3 Traktatu i wyłączone z wymogu zgłoszenia, o którym mowa w art. 88 ust. 3 Traktatu, o ile spełnione są warunki, o których mowa w ust. 2-8.
2. Pomoc ma postać udziału w nastawionym na zysk funduszu inwestycyjnym działającym na zasadach rynkowych.
3. Wysokość rat przekazywanych przez fundusz inwestycyjny nie przekracza 1 000 000 EUR na jedno przedsiębiorstwo docelowe w okresie dwunastu miesięcy.
4. W przypadku małych lub średnich przedsiębiorstw działających na obszarach objętych pomocą oraz małych przedsiębiorstw działających na obszarach nieobjętych pomocą środki pomocy w formie kapitału podwyższonego ryzyka jest stosowany do zapewniania finansowania kapitału załączkowego, kapitału na rozruch i/lub na rozszerzenie działalności. W przypadku średnich przedsiębiorstw działających na obszarach nieobjętych pomocą środki ten stosowany jest do zapewniania finansowania kapitału załączkowego i/lub kapitału na rozruch, z pominięciem kapitału na rozszerzenie działalności.
5. Całkowity budżet środka pomocy w formie kapitału podwyższonego ryzyka musi składać się co najmniej w 70 % z kapitałowych i quasi-kapitałowych inwestycji w przedsiębiorstwa docelowe. [Pomoc w ramach programów pomocy z wykorzystaniem kapitału podwyższonego ryzyka na rzecz przedsiębiorstw docelowych przyznaje się na okres nie dłuższy niż sześć lat.]
6. Co najmniej 50 % finansowania z funduszy inwestycyjnych, lub 30 % w przypadku funduszy inwestycyjnych inwestujących wyłącznie w MŚP działające na obszarach objętych pomocą, pochodzi z inwestycji na niepublicznym rynku kapitałowym. Inwestorów gotowych zainwestować na niepublicznym rynku kapitałowym wybiera państwo członkowskie w drodze przetargu albo otwartego zaproszenia do uczestnictwa w funduszu inwestycyjnym, jeśli państwo to nie może swobodnie decydować o ograniczeniu liczby takich inwestorów w funduszu.
7. Aby zapewnić nastawienie na zysk danego środka pomocy w formie kapitału podwyższonego ryzyka, muszą być spełnione następujące warunki:
 - a) dla każdej inwestycji istnieje biznesplan zawierający szczegóły na temat produktu, sprzedaży i perspektywy zysków oraz ocenę *ex ante* rentowności projektu oraz
 - b) dla każdej inwestycji istnieje jasna i realistyczna strategia wyjścia.
8. Aby zapewnić zarządzanie funduszem inwestycyjnym na warunkach rynkowych, muszą być spełnione następujące warunki:
 - a) istnieje porozumienie pomiędzy profesjonalnym zarządcą funduszu lub przedsiębiorstwem zarządzającym a uczestnikami funduszu przewidujące powiązanie wynagrodzenia zarządcy z wynikami funduszu i określające cele funduszu oraz proponowane ramy czasowe inwestycji oraz

- b) inwestorów działających na niepublicznym rynku kapitałowym w strukturze funduszu inwestycyjnego reprezentujące komitet inwestorów lub komitet doradczy oraz
- c) przy zarządzaniu funduszami mają zastosowanie najlepsze praktyki i nadzór regulacyjny.

SEKCJA 6

Pomoc na działalność badawczo-rozwojową

Artykuł 24

Definicje

Do celów niniejszej sekcji przyjmuje się następujące definicje:

- a) „organizacja badawcza” oznacza podmiot (prawa publicznego lub prywatnego) taki jak wyższa uczelnia czy instytut naukowo-badawczy, niezależnie od jego statusu prawnego lub sposobu finansowania, którego głównym celem jest prowadzenie badań podstawowych, badań przemysłowych lub eksperymentalnych prac rozwojowych oraz rozpowszechnianie ich wyników poprzez działalność dydaktyczną, publikacje lub transfer technologii. Wszystkie zyski są reinwestowane w działalność badawczą, rozpowszechnianie jej wyników lub dydaktykę. Przedsiębiorstwa mogące wywierać wpływ na taką organizację w roli, na przykład, jej udziałowców/akcjonariuszy czy członków nie mają preferencyjnego dostępu do potencjału badawczego tej organizacji ani do wyników prowadzonych przez nią badań;
- b) „badania podstawowe” oznaczają prace eksperymentalne lub teoretyczne podejmowane przede wszystkim w celu zdobycia nowej wiedzy o podstawach zjawisk i obserwowalnych faktów bez nastawienia na bezpośrednie zastosowanie praktyczne;
- c) „badania przemysłowe” oznaczają badania planowane lub badania krytyczne mające na celu zdobycie nowej wiedzy oraz umiejętności celem opracowania nowych produktów, procesów lub usług, lub też wprowadzenia znaczących ulepszeń do istniejących produktów, procesów lub usług. Uwzględnia się tu tworzenie elementów składowych systemów złożonych, co jest niezbędne do badań przemysłowych, szczególnie do walidacji technologii generycznych, z wyjątkiem prototypów;
- d) „eksperymentalne prace rozwojowe” oznaczają zdobywanie, łączenie, kształtowanie i wykorzystywanie dostępnej aktualnie wiedzy i umiejętności z dziedziny nauki, technologii i biznesu oraz innej stosownej wiedzy i umiejętności na potrzeby planowania lub projektowania nowych, zmienionych lub ulepszonych produktów, procesów lub usług. Mogą także obejmować na przykład inne czynności mające na celu definiowanie pojęciowe, planowanie oraz dokumentowanie nowych produktów, procesów lub usług. Czynności te mogą obejmować tworzenie projektów, rysunków, planów oraz innej dokumentacji pod warunkiem, że nie jest ona przeznaczona do celów komercyjnych.

Działania te obejmują również opracowywanie prototypów i projektów pilotażowych, które można wykorzystać do celów komercyjnych, w przypadku gdy prototyp z konieczności jest

produktem końcowym do wykorzystania do celów komercyjnych, a jego produkcja jest zbyt kosztowna, aby służył on jedynie do celów demonstracyjnych i dowodowych. W przypadku późniejszego wykorzystania projektów demonstracyjnych lub pilotażowych do celów komercyjnych wszelkie dochody pochodzące z takiego wykorzystania należy odjąć od kosztów kwalifikowalnych.

Do otrzymania pomocy kwalifikuje się także działalność związana z produkcją eksperymentalną oraz testowaniem produktów, procesów i usług pod warunkiem, że nie są one wykorzystywane ani przekształcane z myślą o zastosowaniach przemysłowych lub komercyjnych.

Eksperymentalne prace rozwojowe nie obejmują rutynowych i okresowych zmian wprowadzanych do produktów, linii produkcyjnych, procesów wytwórczych, istniejących usług oraz innych operacji w toku, nawet jeśli takie zmiany mają charakter ulepszeń.

Artykuł 25

Pomoc na projekty badawczo-rozwojowe

1. Pomoc na projekty badawczo-rozwojowe jest zgodna ze wspólnym rynkiem w rozumieniu art. 87 ust. 3 Traktatu i wyłączona z wymogu zgłoszenia, o którym mowa w art. 88 ust. 3 Traktatu, o ile spełnione są warunki, o których mowa w ust. 2-5.
 2. Część projektu badawczego objęta pomocą państwa w pełni należy do co najmniej jednej z następujących kategorii badań:
 - a) badania podstawowe;
 - b) badania przemysłowe;
 - c) eksperymentalne prace rozwojowe.
- Jeżeli projekt składa się z różnych zadań, każde zadanie zostaje zaklasyfikowane do jednej z kategorii wymienionych w pierwszym akapicie, bądź też uznane za nienależące do żadnej z tych kategorii.
3. Podstawowa intensywność pomocy nie przekracza:
 - a) 100 % w przypadku badań podstawowych;
 - b) 50 % w przypadku badań przemysłowych;
 - c) 25 % w przypadku eksperymentalnych prac rozwojowych.

Intensywność pomocy ustala się dla każdego beneficjenta pomocy, włącznie z przypadkami projektu realizowanego we współpracy, zgodnie z ust. 4 lit. b) pkt (i).

W przypadku pomocy państwa na projekt badawczo-rozwojowy realizowany we współpracy między organizacjami badawczymi i przedsiębiorstwami połączona pomoc pochodząca z bezpośredniego wsparcia państwa dla konkretnego projektu badawczego wraz z wkładami wniesionymi do projektu przez organizacje badawcze — o ile stanowią one pomoc — nie może przekraczać odnośnych progów intensywności pomocy dla każdego przedsiębiorstwa korzystającego z pomocy.

4. Podstawowe progi intensywności pomocy określone w ust. 3 dla badań przemysłowych i eksperymentalnych prac rozwojowych można podnieść jak następuje:

- a) w przypadku pomocy udzielanej MŚP intensywność pomocy można zwiększyć o 10 punktów procentowych w przypadku pomocy na rzecz średniego przedsiębiorstwa i o 20 punktów procentowych w przypadku pomocy na rzecz małego przedsiębiorstwa oraz
- b) w przypadku intensywności pomocy nieprzekraczającej 80 % można zastosować premię wynoszącą 15 punktów procentowych, jeżeli:
 - i) projekt obejmuje efektywną współpracę między co najmniej dwoma niepowiązаныmi ze sobą przedsiębiorstwami oraz spełnione są następujące warunki:
 - żadne pojedyncze przedsiębiorstwo nie ponosi więcej niż 70 % kosztów kwalifikowalnych wspólnego projektu,
 - projekt obejmuje współpracę z co najmniej jednym MŚP lub jest realizowany w co najmniej dwóch państwach członkowskich, lub
 - ii) projekt obejmuje efektywną współpracę między przedsiębiorstwem i organizacją badawczą oraz spełnione są następujące warunki:
 - organizacja badawcza ponosi co najmniej 10 % kosztów kwalifikowalnych projektu oraz
 - organizacja badawcza ma prawo do publikowania wyników projektów badawczych w zakresie, w jakim pochodzą one z prowadzonych przez nią badań, lub
 - iii) w przypadku badań przemysłowych wyniki projektu są szeroko rozpowszechniane za pośrednictwem konferencji technicznych i naukowych lub publikowane w czasopiśmie naukowych lub technicznych lub w powszechnie dostępnych bazach (bazach danych zapewniających swobodny dostęp do surowych danych badawczych) lub za pośrednictwem oprogramowania bezpłatnego lub oprogramowania typu *open source*.

Do celów lit. b) pkt (i) i (ii) akapitu pierwszego powyższego podwykonawstwa nie uważa się za efektywną formę współpracy.

5. Następujące koszty uznaje się za koszty kwalifikowalne:

- a) koszty personelu (pracowników badawczych, pracowników technicznych i pozostałych pracowników pomocniczych w zakresie, w jakim są zatrudnieni przy danym projekcie badawczym);
- b) koszty aparatury i sprzętu w zakresie i przez okres, w jakim są wykorzystywane na potrzeby projektu badawczego. Jeśli taka aparatura i sprzęt nie są wykorzystywane na potrzeby projektu badawczego przez ich całkowity okres użytkowania, za koszty kwalifikowalne uznaje się tylko koszty amortyzacji odpowiadające okresowi realizacji projektu badawczego, obliczone na podstawie dobrych praktyk księgowych;
- c) koszty budynków i gruntów w zakresie i przez okres, w jakim są wykorzystywane na potrzeby projektu badawczego.

Jeżeli chodzi o budynki, za koszty kwalifikowalne uznaje się tylko koszty amortyzacji odpowiadające okresowi realizacji projektu badawczego, obliczone na podstawie dobrych praktyk księgowych. W przypadku gruntów kosztami kwalifikowalnymi są koszty przekazania na zasadach handlowych lub faktycznie poniesione koszty kapitałowe;

- d) koszty badań wykonywanych na podstawie umowy, wiedzy technicznej i patentów zakupionych lub użytkowanych na podstawie licencji udzielonej przez źródła zewnętrzne po cenach rynkowych, jeśli transakcja została przeprowadzona na warunkach rynkowych i nie ma w niej elementu zmywy, jak również koszty doradztwa i usług równorzędnych wykorzystywanych wyłącznie na potrzeby działalności badawczej;
 - e) dodatkowe koszty ogólne ponoszone bezpośrednio w wyniku projektu badawczego;
 - f) inne koszty operacyjne, w tym koszty materiałów, środków eksploatacyjnych i podobnych produktów, ponoszone bezpośrednio w wyniku realizowania działalności badawczej.
6. Wszystkie koszty kwalifikowalne przypisuje się do konkretnej kategorii działalności badawczo-rozwojowej.

Artykuł 26

Pomoc na techniczne studia wykonalności

1. Pomoc na techniczne studia wykonalności mające charakter przygotowawczy wobec badań przemysłowych lub działalności z zakresu eksperymentalnych prac rozwojowych jest zgodna ze wspólnym rynkiem w rozumieniu art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu i wyłączona z wymogu zgłoszenia, o którym mowa w art. 88 ust. 3 Traktatu, o ile spełnione są warunki, o których mowa w ust. 2 i 3.

2. Intensywność pomocy nie przekracza:

- a) w przypadku małych i średnich przedsiębiorstw: 75 % na studia przygotowawcze na potrzeby badań przemysłowych i 50 % na studia przygotowawcze na potrzeby eksperymentalnych prac rozwojowych;
- b) w przypadku dużych przedsiębiorstw: 65 % na studia przygotowawcze na potrzeby badań przemysłowych i 40 % na studia przygotowawcze na potrzeby eksperymentalnych prac rozwojowych.

3. Kosztami kwalifikowalnymi są koszty realizacji studiów wykonalności.

Artykuł 27

Pomoc na pokrycie kosztów praw własności przemysłowej dla małych i średnich przedsiębiorstw

1. Pomoc na rzecz MŚP przyznana na pokrycie kosztów uzyskania i zatwierdzenia patentów i innych praw własności przemysłowej jest zgodna ze wspólnym rynkiem w rozumieniu art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu i wyłączona z wymogu zgłoszenia, o którym mowa w art. 88 ust. 3 Traktatu, o ile spełnione są warunki, o których mowa w ust. 2 i 3.

2. Intensywność pomocy nie przekracza poziomu odpowiadającego intensywności pomocy na projekt badawczy objęty art. 25 ust. 3 i 4, która mogłaby wesprzeć działalność badawczą prowadzącą do danych praw własności przemysłowej.

3. Następujące koszty uznaje się za koszty kwalifikowalne:

- a) wszystkie koszty poprzedzające przyznanie prawa przez pierwszą instytucję prawodawczą, w tym koszty związane z przygotowaniem, złożeniem i rozpatrywaniem wniosku oraz koszty poniesione w związku ze wznowieniem wniosku, zanim prawo to zostało przyznane;
- b) koszty tłumaczenia oraz inne koszty poniesione w celu uzyskania lub zatwierdzenia prawa przez inną instytucję prawodawczą;
- c) koszty poniesione w obronie ważności prawa w trakcie oficjalnego rozpatrywania wniosku oraz ewentualnego postępowania w związku z wniesieniem sprzeciwu, nawet jeśli takie koszty wystąpiły po przyznaniu prawa.

Artykuł 28

Pomoc na działalność badawczo-rozwojową w sektorze rolnictwa

1. Pomoc na działalność badawczo-rozwojową dotyczącą produktów wymienionych w załączniku I do Traktatu WE jest zgodna ze wspólnym rynkiem w rozumieniu art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu WE i wyłączona z wymogu zgłoszenia, o którym mowa w art. 88 ust. 3 Traktatu WE, o ile spełnione są następujące warunki:

- a) jest ona zgodna z ogólnym interesem danego sektora lub podsektora;
- b) przed rozpoczęciem badań w Internecie publikowane są informacje o zamiarze prowadzenia działalności badawczej oraz o jej celu. Konieczne jest podanie przybliżonej daty uzyskania spodziewanych wyników oraz miejsca ich ogłoszenia w Internecie, a także poinformowanie, że zostaną one udostępnione nieodpłatnie;
- c) wyniki badań są dostępne w Internecie przez okres co najmniej 5 lat. Publikacja tych informacji w Internecie ma miejsce najpóźniej w dniu udostępnienia ich członkom jakiegokolwiek organizacji;
- d) pomoc udzielana jest bezpośrednio instytucji lub podmiotowi prowadzącemu badania i nie może obejmować bezpośredniego udzielania pomocy niezwiązanej z działalnością badawczą na rzecz firmy produkującej, przetwarzającej lub wprowadzającej do obrotu produkty rolne, ani polegać na udzielaniu wsparcia cenowego producentom takich produktów.

2. Intensywność pomocy nie przekracza 100 %.

3. Pomoc na działalność badawczo-rozwojową dotyczącą produktów wymienionych w załączniku I do Traktatu WE niespełniająca warunków, o których mowa w ust. 1, jest zgodna ze wspólnym rynkiem w rozumieniu art. 87 ust. 3 lit. c) Trak-

tatu WE i wyłączona z wymogu zgłoszenia, o którym mowa w art. 88 ust. 3 Traktatu, o ile spełnione są warunki, o których mowa w art. 24-27.

SEKCJA 7

Pomoc szkoleniowa

Artykuł 29

Definicje

Do celów niniejszej sekcji przyjmuje się następujące definicje:

1. „szkolenia specjalistyczne” oznaczają szkolenia polegające na przekazywaniu wiedzy głównie i bezpośrednio związanej z obecnym lub przyszłym stanowiskiem pracownika w przedsiębiorstwie oraz na przekazywaniu umiejętności, których wykorzystanie w innym przedsiębiorstwie lub obszarze zatrudnienia jest możliwe tylko w ograniczonym stopniu lub w ogóle nie jest możliwe;
2. „szkolenia ogólne” oznaczają szkolenia polegające na przekazywaniu wiedzy, która nie jest głównie i bezpośrednio związana z obecnym lub przyszłym stanowiskiem pracownika w przedsiębiorstwie, lecz przekazujące umiejętności, które można wykorzystać w innym przedsiębiorstwie lub obszarze zatrudnienia.

Szkolenie uznaje się za „ogólne”, jeśli na przykład:

- a) jest organizowane wspólnie przez różne, niezależne przedsiębiorstwa lub mogą z niego korzystać pracownicy różnych przedsiębiorstw, lub
- b) jest uznane lub poświadczane przez władze lub jednostki publiczne lub przez inne jednostki lub instytucje, którym państwo członkowskie lub Wspólnota przyznały niezbędne kompetencje.

Artykuł 30

Pomoc szkoleniowa

1. Pomoc szkoleniowa jest zgodna ze wspólnym rynkiem w rozumieniu art. 87 ust. 3 Traktatu i wyłączona z wymogu zgłoszenia, o którym mowa w art. 88 ust. 3 Traktatu, o ile spełnione są warunki, o których mowa w ust. 2, 3 i 4.

2. Intensywność pomocy nie przekracza:

- a) 25 % w przypadku szkoleń specjalistycznych, oraz
- b) 60 % w przypadku szkoleń ogólnych.

Intensywność pomocy można jednak zwiększyć, maksymalnie do 80 %, jak następuje:

- a) o 10 punktów procentowych w przypadku szkoleń dla pracowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji lub niepełnosprawnych;
- b) o 10 punktów procentowych w przypadku pomocy na rzecz średniego przedsiębiorstwa i o 20 punktów procentowych w przypadku pomocy na rzecz małego przedsiębiorstwa.

3. W przypadkach, gdy projekt obejmuje zarówno elementy szkolenia specjalistycznego jak i ogólnego, których nie można rozdzielić na potrzeby obliczenia intensywności pomocy, oraz gdy nie można określić, czy projekt ma charakter specjalistyczny czy ogólny, stosuje się progę intensywności mające zastosowanie do szkoleń specjalistycznych.

4. Za koszty kwalifikowalne projektu pomocy szkoleniowej uznaje się:

- a) koszty zatrudnienia wykładowców;
- b) koszty podróży wykładowców i uczestników szkolenia, w tym koszty zakwaterowania;
- c) inne wydatki bieżące, takie jak materiały bezpośrednio związane z projektem;
- d) amortyzację narzędzi i wyposażenia w zakresie, w jakim są wykorzystywane wyłącznie na potrzeby projektu szkoleniowego;
- e) koszty usług konsultacyjnych i doradczych związanych z projektem szkoleniowym;
- f) koszty osobowe po stronie uczestników szkolenia oraz ogólne koszty pośrednie (koszty administracyjne, koszty wynajmu, koszty ogólne) do wysokości całkowitej kwoty innych kosztów kwalifikowalnych, o których mowa w lit. a) do e). W odniesieniu do kosztów osobowych po stronie uczestników uwzględnia się tylko czas faktycznie spędzony na uczestnictwie w szkoleniu, po odjęciu efektywnego czasu pracy.

SEKCJA 8

Pomoc dla pracowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji oraz pracowników niepełnosprawnych

Artykuł 31

Pomoc na zatrudnienie pracowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji w formie subsydiów płacowych

1. Programy pomocy na zatrudnienie pracowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji są zgodne ze wspólnym rynkiem w rozumieniu art. 87 ust. 3 Traktatu i wyłączone z wymogu zgłoszenia, o którym mowa w art. 88 ust. 3 Traktatu, o ile spełnione są warunki, o których mowa w ust. 2-5.

2. Intensywność pomocy nie przekracza 50 % kosztów kwalifikowalnych.

3. Kosztami kwalifikowalnymi są koszty zatrudnienia za okres nie dłuższy niż 12 miesięcy od dnia zatrudnienia.

4. W przypadku gdy zatrudnienie takich pracowników nie powoduje wzrostu netto liczby pracowników w danym przedsiębiorstwie, powodem zwolnienia zapełnionego w ten sposób etatu lub etatów było dobrowolne rozwiązanie stosunku pracy, niepełnosprawność, przejście na emeryturę z powodu osiągnięcia

nięcia wieku emerytalnego, dobrowolne zmniejszenie wymiaru czasu pracy lub zgodne z prawem zwolnienie za naruszenie obowiązków pracowniczych, a nie redukcja etatu.

5. Z wyjątkiem przypadku zgodnego z prawem zwolnienia za naruszenie obowiązków pracowniczych pracownik znajdujący się w szczególnie niekorzystnej sytuacji jest uprawniony do nieprzerwanego zatrudnienia przez co najmniej 12 miesięcy. Tytułem odstępstwa państwa członkowskie mogą ograniczyć minimalny okres zatrudnienia zgodnie z krajowymi przepisami regulującymi zawieranie umów o pracę; w takim przypadku pomoc jest proporcjonalnie zmniejszona.

Artykuł 32

Pomoc na zatrudnienie pracowników niepełnosprawnych w formie subsydiów płacowych

1. Programy pomocy na zatrudnienie pracowników niepełnosprawnych w formie subsydiów płacowych są zgodne ze wspólnym rynkiem w rozumieniu art. 87 ust. 3 Traktatu i wyłączone z wymogu zgłoszenia, o którym mowa w art. 88 ust. 3 Traktatu, o ile spełnione są warunki, o których mowa w ust. 2-5.

2. Intensywność pomocy nie przekracza 60 % kosztów kwalifikowalnych.

3. Kosztami kwalifikowalnymi są koszty zatrudnienia za cały okres zatrudnienia pracownika niepełnosprawnego.

4. W przypadku gdy zatrudnienie takich pracowników nie powoduje wzrostu netto liczby pracowników w danym przedsiębiorstwie, powodem zwolnienia zapełnionego w ten sposób etatu lub etatów było dobrowolne rozwiązanie stosunku pracy, niepełnosprawność, przejście na emeryturę z powodu osiągnięcia wieku emerytalnego, dobrowolne zmniejszenie wymiaru czasu pracy lub zgodne z prawem zwolnienie za naruszenie obowiązków pracowniczych, a nie redukcja etatu.

5. Z wyjątkiem przypadku zgodnego z prawem zwolnienia za naruszenie obowiązków pracowniczych pracownik niepełnosprawny jest uprawniony do nieprzerwanego zatrudnienia przez co najmniej 12 miesięcy. Tytułem odstępstwa państwa członkowskie mogą ograniczyć minimalny okres zatrudnienia zgodnie z krajowymi przepisami dotyczącymi umów o pracę; w takim przypadku kwota pomocy jest proporcjonalnie mniejsza.

Artykuł 33

Pomoc na zatrudnienie pracowników niepełnosprawnych rekompensująca wydatki dodatkowe

1. Programy pomocy na rekompensację dodatkowych wydatków związanych z zatrudnieniem pracowników niepełnosprawnych jest zgodna ze wspólnym rynkiem w rozumieniu art. 87 ust. 3 Traktatu i wyłączona z wymogu zgłoszenia, o którym mowa w art. 88 ust. 3 Traktatu, o ile spełnione są warunki, o których mowa w ust. 2 i 3.

2. Intensywność pomocy nie przekracza 100 % kosztów kwalifikowalnych.

3. Kosztami kwalifikowalnymi są koszty inne niż koszty zatrudnienia, które musi ponieść pracodawca i które wykraczają poza koszty, jakie musiałoby ponieść przedsiębiorstwo w przypadku zatrudnienia pracowników, którzy nie są niepełnosprawni, za cały okres zatrudnienia pracownika niepełnosprawnego.

Następujące koszty uznaje się za koszty kwalifikowalne:

- a) koszty adaptacji pomieszczeń;
- b) koszty zatrudnienia personelu odpowiedzialnego wyłącznie za pomoc pracownikom niepełnosprawnym;
- c) koszty adaptacji lub zakupu sprzętu lub też zakupu i autoryzacji oprogramowania na użytek pracowników niepełnosprawnych, w tym technologii wspomagającej lub przystosowanej do ich potrzeb, które wykraczają poza koszty, jakie poniosłoby beneficjent w przypadku zatrudnienia pracowników, którzy nie są niepełnosprawni;
- d) w przypadku beneficjenta oferującego zatrudnienie chronione — koszty budowy, wyposażenia lub rozbudowy danego zakładu oraz wszelkie koszty administracyjne i koszty transportu bezpośrednio związane z zatrudnieniem pracowników niepełnosprawnych;
- e) w przypadku beneficjenta oferującego zatrudnienie wspierane — wszelkie koszty administracyjne i koszty transportu bezpośrednio związane z zatrudnieniem pracowników niepełnosprawnych.

ROZDZIAŁ III

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 34

Uchylenie

Rozporządzenie (WE) nr 70/2001, rozporządzenie (WE) nr 68/2001, rozporządzenie (WE) nr 2204/2002 i rozporządzenie (WE) nr 1628/2006 tracą moc.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia ...

Wszelkie odesłania do uchylonych rozporządzeń uważa się za odesłania do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 35

Przepisy przejściowe

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do pomocy przyznanej przed jego wejściem w życie, jeżeli spełnia ona wszystkie warunki określone w niniejszym rozporządzeniu z wyjątkiem art. 9 ust. 1-3.

2. Każda pomoc przyznana przed [dniem 31 grudnia 2008 r.], która nie spełnia warunków określonych w niniejszym rozporządzeniu, lecz która spełnia warunki określone w rozporządzeniu (WE) nr 70/2001, rozporządzeniu (WE) nr 68/2001, rozporządzeniu (WE) nr 2204/2002 lub rozporządzeniu (WE) nr 1628/2006, jest wyłączona z wymogu zgłoszenia, o którym mowa w art. 88 ust. 3 Traktatu.

Każda inna pomoc przyznana przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia i niespełniająca ani warunków określonych w niniejszym rozporządzeniu, ani w którymkolwiek z rozporządzeń wymienionych w poprzednim akapicie jest oceniana przez Komisję zgodnie z odpowiednimi zasadami ramowymi, wytycznymi, komunikatami i zawiadomieniami.

3. Wraz z końcem okresu obowiązywania niniejszego rozporządzenia wszystkie programy pomocy wyłączone na mocy niniejszego rozporządzenia pozostają wyłączone przez 6-miesięczny okres dostosowawczy, z wyjątkiem programów pomocy regionalnej. Wyłączenie programów pomocy regionalnej na mocy rozporządzenia WE nr 1628/2006 wygasa z dniem wygaśnięcia zatwierdzonych map pomocy regionalnej.

Artykuł 36

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do dnia 31 grudnia 2013 r.

W imieniu Komisji

...

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

DEFINICJA MAŁYCH I ŚREDNICH PRZEDSIĘBIORSTW

Artykuł 1

Przedsiębiorstwo

Za przedsiębiorstwo uważa się podmiot prowadzący działalność gospodarczą bez względu na jego formę prawną. Zalicza się tu w szczególności osoby prowadzące działalność na własny rachunek oraz firmy rodzinne zajmujące się rzemiosłem lub inną działalnością, a także spółki lub konsorcja prowadzące regularną działalność gospodarczą.

Artykuł 2

Pułap zatrudnienia oraz pułapy finansowe określające kategorię przedsiębiorstwa

1. Do kategorii mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) należą przedsiębiorstwa, które zatrudniają mniej niż 250 pracowników, i których roczny obrót nie przekracza 50 milionów EUR a/lub całkowity bilans roczny nie przekracza 43 milionów EUR.
2. W kategorii MŚP małe przedsiębiorstwo definiuje się jako przedsiębiorstwo zatrudniające mniej niż 50 pracowników i którego roczny obrót i/lub całkowity bilans roczny nie przekracza 10 milionów EUR.
3. W kategorii MŚP mikroprzedsiębiorstwo definiuje się jako przedsiębiorstwo zatrudniające mniej niż 10 pracowników i którego roczny obrót i/lub całkowity bilans roczny nie przekracza 2 milionów EUR.

Artykuł 3

Rodzaje przedsiębiorstw brane pod uwagę przy obliczaniu pułapu zatrudnienia i pułapu finansowego

1. „Przedsiębiorstwo samodzielne” oznacza każde przedsiębiorstwo, które nie jest zakwalifikowane jako przedsiębiorstwo partnerskie w rozumieniu ust. 2 ani jako przedsiębiorstwo powiązane w rozumieniu ust. 3.
2. „Przedsiębiorstwa partnerskie” oznaczają wszystkie przedsiębiorstwa, które nie zostały zakwalifikowane jako przedsiębiorstwa powiązane w rozumieniu ust. 3 i między którymi istnieją następujące związki: przedsiębiorstwo działające na wcześniejszych etapach rynku produkcji/dystrybucji (typu *upstream*) posiada, samodzielnie lub wspólnie z co najmniej jednym przedsiębiorstwem powiązaniem w rozumieniu ust. 3, 25 % lub więcej kapitału lub praw głosu innego przedsiębiorstwa działającego na późniejszych etapach rynku produkcji/dystrybucji (typu *downstream*).

Przedsiębiorstwo można jednak zakwalifikować jako samodzielne i w związku z tym niemające żadnych przedsiębiorstw partnerskich, nawet jeśli niżej wymienieni inwestorzy osiągnęli lub przekroczyli pułap 25 %, pod warunkiem że nie są oni powiązani, w rozumieniu ust. 3, indywidualnie ani wspólnie, z danym przedsiębiorstwem:

- a) publiczne korporacje inwestycyjne, spółki kapitałowe podwyższonego ryzyka, osoby fizyczne lub grupy osób prowadzące regularną działalność inwestycyjną podwyższonego ryzyka, które inwestują w firmy nienotowane na giełdzie (tzw. „anioły biznesu”), pod warunkiem że całkowita kwota inwestycji tych inwestorów w jedno przedsiębiorstwo nie przekroczy 1 250 000 EUR;
 - b) uczelnie wyższe lub ośrodki badawcze nienastawione na zysk;
 - c) inwestorzy instytucjonalni, w tym regionalne fundusze rozwoju;
 - d) niezależne władze lokalne jednostki administracyjnej z rocznym budżetem poniżej 10 milionów EUR oraz liczbą mieszkańców poniżej 5 000.
3. Przedsiębiorstwa powiązane oznaczają przedsiębiorstwa, które pozostają w jednym z poniższych związków:
 - a) przedsiębiorstwo ma większość praw głosu w innym przedsiębiorstwie w roli udziałowca/akcjonariusza lub członka;
 - b) przedsiębiorstwo ma prawo wyznaczyć lub odwołać większość członków organu administracyjnego, zarządzającego lub nadzorczego innego przedsiębiorstwa;
 - c) przedsiębiorstwo ma prawo wywierać dominujący wpływ na inne przedsiębiorstwo zgodnie z umową zawartą z tym przedsiębiorstwem lub postanowieniami w jego statucie lub umowie spółki;
 - d) przedsiębiorstwo będące udziałowcem/akcjonariuszem lub członkiem innego przedsiębiorstwa kontroluje samodzielnie, zgodnie z umową z innymi udziałowcami/akcjonariuszami lub członkami tego przedsiębiorstwa, większość praw głosu udziałowców/akcjonariuszy lub członków w tym przedsiębiorstwie.

Zakłada się, że wpływ dominujący nie istnieje, jeżeli inwestorzy wymienieni w ust. 2 akapit drugi nie angażują się bezpośrednio lub pośrednio w zarządzanie danym przedsiębiorstwem, bez uszczerbku dla ich praw jako udziałowców/akcjonariuszy.

Przedsiębiorstwa, które pozostają w jednym ze związków opisanych w akapicie pierwszym z co najmniej jednym przedsiębiorstwem, lub inwestorów, o których mowa w ust. 2, również traktuje się jako powiązanych.

Przedsiębiorstwa pozostające w jednym z takich związków z osobą fizyczną lub grupą osób fizycznych działających wspólnie również traktuje się jak przedsiębiorstwa powiązane, jeżeli prowadzą swoją działalność lub część działalności na tym samym właściwym rynku lub rynkach pokrewnych.

Za „rynek pokrewny” uważa się rynek dla danego produktu lub usługi znajdujący się bezpośrednio na wcześniejszym lub późniejszym etapie procesu produkcji/dystrybucji w stosunku do właściwego rynku.

4. Poza przypadkami określonymi w ust. 2 akapit drugi przedsiębiorstwa nie można uznać za małe lub średnie przedsiębiorstwo, jeżeli 25 % lub więcej kapitału lub praw głosu kontroluje bezpośrednio lub pośrednio, wspólnie lub indywidualnie, co najmniej jeden organ państwowy.

5. Przedsiębiorstwa mogą złożyć oświadczenie o swoim statusie prawnym przedsiębiorstwa samodzielnego, przedsiębiorstwa partnerskiego lub przedsiębiorstwa powiązanego, załączając dane dotyczące pułapów określonych w art. 2. Oświadczenie można złożyć nawet wtedy, gdy kapitał jest rozdrobniony w stopniu uniemożliwiającym określenie właściciela, w którym to przypadku przedsiębiorstwo w dobrej wierze oświadcza, że w sposób prawnie uzasadniony może przyjąć, iż 25 % lub więcej jego kapitału nie jest w posiadaniu innego przedsiębiorstwa ani we wspólnym posiadaniu większej liczby powiązanych przedsiębiorstw. Oświadczenia takie nie wykluczają kontroli i postępowań wyjaśniających przewidzianych w przepisach krajowych lub wspólnotowych.

Artykuł 4

Dane stosowane do określania pułapu zatrudnienia i pułapu finansowego oraz okresy referencyjne

1. Dane stosowane do określania liczby pracowników i kwot finansowych to dane odnoszące się do ostatniego zatwierdzonego okresu obrachunkowego i obliczane w skali rocznej. Uwzględnia się je począwszy od dnia zamknięcia ksiąg rachunkowych. Kwota wybrana jako obrót jest obliczana z pominięciem podatku VAT i innych podatków pośrednich.
2. Jeżeli w dniu zamknięcia ksiąg rachunkowych dane przedsiębiorstwo stwierdza, że w skali rocznej przekroczyło pułapy zatrudnienia lub pułapy finansowe określone w art. 2, lub spadło poniżej tych pułapów, uzyskanie lub utrata statusu średniego, małego lub mikroprzedsiębiorstwa następuje tylko wówczas, gdy zjawisko to powtórzy się w ciągu dwóch kolejnych okresów obrachunkowych.
3. W przypadku nowoutworzonych przedsiębiorstw, których księgi rachunkowe nie zostały jeszcze zatwierdzone, odpowiednie dane pochodzą z oceny dokonanej w dobrej wierze w trakcie roku obrachunkowego.

Artykuł 5

Pułap zatrudnienia

Liczba zatrudnionych osób odpowiada liczbie rocznych jednostek roboczych (RJR), to jest liczbie pracowników zatrudnionych na pełnych etatach w obrębie danego przedsiębiorstwa lub w jego imieniu w ciągu całego uwzględnianego roku referencyjnego. Praca osób, które nie przepracowały pełnego roku, które pracowały w niepełnym wymiarze godzin bez względu na długość okresu zatrudnienia, lub pracowników sezonowych jest obliczana jako część ułamkowa RJR. W skład personelu wchodzi:

- a) pracownicy;
- b) osoby pracujące dla przedsiębiorstwa, podlegające mu i uważane za pracowników na mocy prawa krajowego;
- c) właściciele-kierownicy;
- d) partnerzy prowadzący regularną działalność w przedsiębiorstwie i czerpiący z niego korzyści finansowe.

Praktykanci lub studenci odbywający szkolenie zawodowe na podstawie umowy o praktyce lub szkoleniu zawodowym nie wchodzi w skład personelu. Nie wlicza się okresu trwania urlopu macierzyńskiego ani wychowawczego.

Artykuł 6

Ustalenie danych przedsiębiorstwa

1. W przypadku przedsiębiorstwa samodzielnego dane dotyczące liczby pracowników ustalane są wyłącznie na podstawie jego ksiąg rachunkowych.

2. W przypadku przedsiębiorstwa mającego przedsiębiorstwo partnerskie lub przedsiębiorstwa powiązane dane, w tym dane dotyczące liczby pracowników, określa się na podstawie ksiąg rachunkowych i innych danych przedsiębiorstwa lub, jeżeli istnieje, skonsolidowanego sprawozdania finansowego danego przedsiębiorstwa lub skonsolidowanego sprawozdania finansowego innego przedsiębiorstwa, w którym ujęte jest dane przedsiębiorstwo.

Dane, o których mowa w pierwszym akapicie, uzupełnia się danymi dotyczącymi każdego przedsiębiorstwa partnerskiego znajdującego się bezpośrednio na wcześniejszym lub późniejszym etapie procesu produkcji/dystrybucji w stosunku do danego przedsiębiorstwa. Uzupełnienie danych jest proporcjonalne do procentowego udziału w kapitale lub prawach głosu (zależnie od tego, która z tych wartości jest większa). W przypadku holdingów typu cross-holding stosuje się większy udział procentowy.

Dane, o których mowa w pierwszym i drugim akapicie, uzupełnia się pełnymi danymi każdego przedsiębiorstwa, które jest bezpośrednio lub pośrednio powiązane z danym przedsiębiorstwem, jeśli dane te nie zostały podane wcześniej w ramach skonsolidowanego sprawozdania finansowego.

3. Do celów stosowania ust. 2 dane przedsiębiorstw partnerskich danego przedsiębiorstwa pochodzą z ich ksiąg rachunkowych i innych danych, w tym skonsolidowanego sprawozdania finansowego, jeżeli takie istnieje. Dane te uzupełnia się pełnymi danymi przedsiębiorstw, które są powiązane z tymi przedsiębiorstwami partnerskimi, jeśli dane te nie zostały podane wcześniej w ramach skonsolidowanego sprawozdania finansowego.

Do celów stosowania tego samego ust. 2 dane przedsiębiorstw, które są powiązane z danym przedsiębiorstwem pochodzą z ich ksiąg rachunkowych i innych danych, w tym skonsolidowanego sprawozdania finansowego, jeżeli takie istnieje. Dane te uzupełnia się proporcjonalnie danymi każdego ewentualnego przedsiębiorstwa partnerskiego takiego przedsiębiorstwa powiązanego, znajdującego się na wcześniejszym lub późniejszym etapie procesu produkcji/dystrybucji, chyba że zostały one już ujęte w skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym w stosunku co najmniej proporcjonalnym do udziału określonego w ust. 2 akapit drugi.

4. W przypadku gdy w skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym brakuje danych dotyczących zatrudnienia w danym przedsiębiorstwie, dane te oblicza się przez proporcjonalne zestawienie danych od przedsiębiorstw partnerskich oraz przez dodanie danych od przedsiębiorstw, z którymi dane przedsiębiorstwo jest powiązane.

ZAŁĄCZNIK II

FORMULARZ INFORMACJI ZBIORCZYCH DOTYCZĄCYCH POMOCY NA DZIAŁALNOŚĆ BADAWCZO-ROZWOJOWĄ W RAMACH ROZSZERZONEGO OBOWIĄZKU SPRAWOZDAWCZEGO, O KTÓRYM MOWA W ART. 9 UST. 4

1. Pomoc na rzecz (nazwa przedsiębiorstwa/przedsiębiorstw otrzymującego(-ych) pomoc; wskazanie, czy podmiot jest MŚP):
2. Numer referencyjny programu pomocy (numer referencyjny stosowany przez Komisję dla istniejącego programu lub programów, w ramach których przyznano pomoc):
3. Podmiot publiczny/podmioty publiczne udzielające pomocy (nazwa i dane teleadresowe organu lub organów przyznających pomoc):
4. Państwo członkowskie w którym realizowany jest projekt lub środek pomocy:
5. Rodzaj projektu lub środka pomocy:
6. Krótki opis projektu lub środka pomocy:
7. W stosownych przypadkach koszty kwalifikowalne (w EUR):
8. Zdyskontowana kwota pomocy (brutto) w EUR:
9. Intensywność pomocy (% wyrażony jako ekwiwalent dotacji brutto):
10. Ewentualne warunki, od których uzależniona jest wypłata pomocy:
11. Planowany termin rozpoczęcia i zakończenia projektu lub środka pomocy:
12. Data przyznania pomocy:

FORMULARZ INFORMACJI ZBIORCZYCH DOTYCZĄCYCH POMOCY NA DUŻE PROJEKTY INWESTYCYJNE, GDZIE POMOC NIE PRZEKRACZA PROGÓW OKREŚLONYCH W ART. 9 UST. 4

1. Pomoc na rzecz (nazwa przedsiębiorstwa/przedsiębiorstw otrzymującego/otrzymujących pomoc):
 2. Numer referencyjny programu pomocy (numer referencyjny stosowany przez Komisję dla istniejącego programu lub programów, w ramach których przyznano pomoc):
 3. Podmiot publiczny/podmioty publiczne udzielające pomocy (nazwa i dane teleadresowe organu lub organów przyznających pomoc):
 4. Państwo członkowskie, w którym realizuje się inwestycję:
 5. Region (poziom NUTS III), w którym realizuje się inwestycję:
 6. Gmina (wcześniej poziom NUTS V, obecnie LAU 2), w której realizuje się inwestycję:
 7. Rodzaj projektu (założenie nowego zakładu, rozbudowa istniejącego zakładu, dywersyfikacja produkcji zakładu poprzez wprowadzenie nowych dodatkowych produktów lub zasadnicza zmiana dotycząca procesu produkcyjnego istniejącego zakładu):
 8. Wyroby produkowane lub usługi świadczone na podstawie projektu inwestycyjnego (według klasyfikacji PRODCOM/ NACE lub klasyfikacji CPA dla projektów w sektorze usług):
 9. Krótki opis projektu inwestycyjnego:
 10. Zdyskontowane koszty kwalifikowalne projektu inwestycyjnego (w EUR):
 11. Zdyskontowana kwota pomocy (brutto) w EUR:
 12. Intensywność pomocy (% ekwiwalentu dotacji brutto):
 13. Ewentualne warunki, od których uzależniona jest wypłata pomocy:
 14. Planowany termin rozpoczęcia i zakończenia projektu:
 15. Data przyznania pomocy:
-